

P R O G N O Z A

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO**

O K O N E K
- II kwartał

Niniejsze opracowanie przedstawia
wyniki analiz i ocen w formie:

- kartograficznej,
- i opisowej

Autor opracowania: Ewa Pałubicka
specjalista ds. inżynierii środowiska

PIŁA, 31 marca 2022 r.

Spis treści:

strona:

I. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	5
1.0.0. Główne cele prognozy	5
2.0.0. Zakres prognozy	5
3.0.0. Zawartość oraz główne cele planu zagospodarowania przestrzennego	7
4.0.0. Powiązania projektowanego zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami	11
4.1.0. Polityka wodna państwa do roku 2030	11
4.2.0. Wojewódzki program ochrony środowiska	13
4.3.0. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania	14
4.4.0. Program ochrony środowiska dla miasta i gminy Okonek	14
II. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	17
III. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	19
IV. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	20
V. Streszczenie prognozy w języku niespecjalistycznym	21
VI Analiza i ocena stanu środowiska	22
1.0.0. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	22
1.1.0. Charakterystyka fizjograficzna	22
1.1.1. Położenie geograficzne i administracyjne	22
1.2.0. Ukształtowanie terenu i formy powierzchni ziemi	23
1.3.0. Budowa geologiczna i litologiczna	23
1.4.0. Gleby	24
1.5.0. Wody podziemne	24
1.5.1. Charakterystyka pierwszego poziomu wód podziemnych	24
1.5.2. Charakterystyka głębszych warstw wodonośnych	24
1.5.3. Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP)	24
1.5.4. Jednolite części wód podziemnych	25
1.5.5. Jednolite części wód powierzchniowych	27
1.5.6. Wody geotermalne	28
1.5.7. Przyroda, krajobraz, powierzchnia ziemi, różnorodność biologiczna, zwierzęta i rośliny	29
1.6.0. Warunki klimatyczne i jakość powietrza	32
1.6.1. Dynamika powietrza atmosferycznego	32
1.6.2. Opady atmosferyczne	32
1.6.3. Ocena poziomów substancji i stan czystości powietrza	33
1.7.0. Klimat akustyczny	35
2.0.0. Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu	35
3.0.0. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	36

4.0.0. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	37
5.0.0. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	38
6.0.0. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne skutków zagospodarowania przestrzennego na środowisko	44
6.1.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na wody	44
6.2.0. Przewidywane oddziaływanie na powietrze atmosferyczne	48
6.3.0. Przewidywane oddziaływanie na klimat akustyczny	51
6.4.0. Przewidywane oddziaływanie na szatę roślinną i zwierzęcą	53
6.5.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat	54
6.6.0. Przewidywane oddziaływanie na gleby i powierzchnia ziemi	56
6.7.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na krajobraz	56
6.8.0. Przewidywane oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	57
6.9.0. Przewidywane oddziaływanie na zasoby naturalne	58
6.10.0. Przewidywane oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska i ludzi	58
VII. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru	58
VIII. Rozwiązania alternatywne	59

Część graficzna:

1. Ryc. 1. Lokalizacja terenu objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
2. Ryc. 2. Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.
3. Ryc. 3. Jednolite części wód podziemnych, w granicach których położony jest obszar objęty projektem planu (karta informacyjna JCWPd nr 26).
4. Ryc. 4. Obszary prawnie chronione na tle terenu objętego opracowaniem Okonek – II kwartał.

Załączniki:

1. Wersja elektroniczna prognozy.
2. Oświadczenie, o którym mowa w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

I. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIA Z INNYMI DOKUMENTAMI.

1.0.0. Główne cele prognozy.

Prognoza oddziaływania na środowisko wykonana na etapie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **i** służy do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko.

Istotą dokumentu jest ustalenie czy podejmowane działania zgodne są z zasadą zrównoważonego rozwoju, kiedy względy ochrony środowiska są rozważane na równi z celami i priorytetami społeczno-gospodarczymi.

Niniejszy dokument opracowano w celu określenia możliwych skutków środowiskowych spowodowanych realizacją postanowień zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz określenia, czy istnieje prawdopodobieństwo powstawania konfliktów i zagrożeń środowiska.

Celem opracowania jest określenie i ocena skutków obowiązywania planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze oraz sprawdzenie czy planowane przeznaczenie terenu nie naruszy podstawowych zasad ochrony środowiska.

2.0.0. Zakres prognozy.

Szczegółowe wymagania dotyczące zakresu i zawartości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko określa art. 51 ust.2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko dla projektu planu zagospodarowania przestrzennego został określony przez:

- ❖ Regionalny Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu w piśmie z dnia 21 maja 2021 r., znak WOO-III.411.149.2021.AM.1;
- ❖ Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Złotowie – na podstawie opinii sanitarnej z dnia 4 maja 2021 r., znak ON.NS.9011.3.12.2021.

Zakres prognozy uwzględnia charakterystykę środowiska i występujące problemy środowiskowe oraz charakterystykę zagrożeń wynikających z ustaleń zawartych w projekcie planu. Ocenia i stwierdza czy ustalenia planu zapewniają realizację założonych celów ekologicznych i zasad ochrony środowiska oraz nie prowadzi do istotnych konfliktów mogących spowodować zachwianie równowagi przyrodniczej i ograniczenie dostępu do zasobów środowiska.

Zakres prognozy służy do określenia wymagań, o których mowa w ustawie a w szczególności do oceny:

- ❖ skutków dla środowiska przyrodniczego, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu, w związku z emisją zanieczyszczeń do powietrza, wytwarzaniem ścieków i odpadów, hałasem, wibracjami i elektromagnetycznym promieniowaniem niejonizującym oraz ryzykiem występowania poważnych awarii,

- ❖ skutków wpływu realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na takie elementy środowiska, jak: powietrze, powierzchnia ziemi, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, ludzie, świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz, we wzajemnym ich powiązaniu,
- ❖ stanu i funkcjonowania środowiska, jego zasobów, odporności na degradację i zdolności do regeneracji, wynikających z uwarunkowań określonych w opracowaniu ekofizjograficznym,
- ❖ rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych zawartych w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego oraz warunków zagospodarowania terenu jak i zagrożeń dla środowiska z uwzględnieniem wpływu na zdrowie ludzi,
- ❖ rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywny wpływ na środowisko, które mogą wynikać z realizacji ustaleń zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Prognoza oddziaływania na środowisko zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym.

Prognoza ponadto określa i analizuje:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne, z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy.

Prognoza przedstawia również:

- 1) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- 2) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Wśród ww. elementów prognoza zawiera sekwencje wymienione w art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f i lit. g ustawy ooŚ.

3.0.0. Zawartość oraz główne cele planu zagospodarowania przestrzennego.

Głównym celem planu zagospodarowania przestrzennego jest wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu na obszarze zachodnio-centralnej, zachodniej i południowo-zachodniej części miasta Okonek.

Plan określa następujące przeznaczenie terenów:

- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej;
- tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i usługowej;
- tereny zabudowy usługowej;
- tereny usług oświaty;
- teren usług sportu i rekreacji;
- tereny obiektów produkcyjnych, składów i magazynów;
- tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych;
- tereny rolnicze;
- teren ogrodów działkowych;
- tereny zieleni urządzonej;
- tereny zieleni naturalnej;
- las;
- tereny wód powierzchniowych śródlądowych (rzeki, jeziora, stawy, strumienie, kanały);
- tereny dróg publicznych;
- tereny dróg wewnętrznych;

- tereny dróg pieszych i rowerowych;
- teren kolei;
- tereny parkowania pojazdów;
- tereny infrastruktury technicznej – elektroenergetyki.

Plan określa zasady:

1. Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego;
2. Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego;
3. Parametry i wskaźniki kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym linie zabudowy, gabaryty wielkościowe obiektów;
4. Szczegółowe warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu;
5. Szczegółowe zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości objętych planem; zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;

W projekcie planu ustalono:

1. 0. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji polegające na:
  - 1.1. Powiązaniu terenu planu z układem zewnętrznym, tj drogą krajową nr 11, przewidywaną do zmiany kategorii na drogę wojewódzką lub niższą (po wybudowaniu obwodnicy Okonka lub nowego odcinka drogi krajowej poza miastem lub poza terenem objętym ustaleniami planu);
  - 1.2. Zapewnieniu, w granicach każdej działki, nie mniej niż jednego miejsca postojowego a w bilansie miejsc postojowych uwzględnienie miejsca dla pojazdów zaopatrzonych w kartę parkingową.
2. 0. Zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej polegają na:
  - 2.1. Przebudowie, rozbudowie oraz budowie sieci wodociągowej, zaopatrzenie w wodę z gminnej sieci wodociągowej;
  - 2.2. Zaopatrzeniu w wodę w warunkach specjalnych z niezależnego ujęcia wody na terenie miasta, w tym także zlokalizowanego poza granicami niniejszego planu;
  - 2.3. Zaopatrzeniu w wodę do celów gaśniczych z wykorzystaniem ww. systemów zaopatrzenia w wodę, albo ze źródeł niezależnych od ww. systemów, wraz z wykonaniem stosownych urządzeń umożliwiających pobór wody podczas akcji gaśniczej;
  - 2.4. Przebudowie, rozbudowie oraz budowie sieci, odprowadzeniu ścieków bytowych, komunalnych i produkcyjnych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków, przy czym ścieki produkcyjne wymagają doprowadzenia do parametrów pozwalających na ich odprowadzenie do sieci kanalizacyjnej;
  - 2.5. Przebudowie, rozbudowie oraz budowie, obiektów służących gospodarowaniem wodami opadowymi i roztopowymi, a także ujmowaniu tych wód w kanały deszczowe;
  - 2.6. Ujmowaniu wód opadowych i deszczowych w kanały jest konieczne wyłącznie, gdy obowiązek taki wynika z przepisów odrębnych, poza tym dopuszcza się powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, bez kanalizowania, przy czym gospodarowanie ww. wodami zapewnić w granicach każdej działki;
  - 2.7. Zaopatrzeniu w ciepło – ze źródeł ciepła w systemie indywidualnym lub zbiorczym, z zastosowaniem paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń

do ich spalania o wysokim stopniu sprawności;

2.8. Dopuszczeniu poboru ciepła z sieci ciepłowniczych, przez zachowanie, przebudowę lub rozbudowę istniejącej, albo budowę nowej sieci ciepłowniczej;

2.9. Przebudowie, rozbudowie lub budowie rozdzielczej sieci elektroenergetycznej zapewniającej dostawę energii elektrycznej do odbiorców, w tym linii rozdzielczych kablowych lub napowietrznych niskiego lub średniego napięcia;

2.10. Przebudowie, rozbudowie lub budowie gazowej sieci rozdzielczej niskiego lub średniego ciśnienia;

2.11. Przebudowie lub rozbudowie istniejących, a także budowie nowych linii telekomunikacyjnych – kablowych, a także systemu łączności bezprzewodowej, w tym możliwe sytuowanie masztów antenowych służących ww. celom;

2.12. Gromadzeniu i segregacji odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalszym zagospodarowaniu, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy i przepisami odrębnymi.

2.13. Dopuszcza się wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, z zastrzeżeniem § 4 ust. 8-10 projektu planu, a także realizację w ww. obszarach odpowiednich obiektów i urządzeń budowlanych niezbędnych do ich realizacji i użytkowania;

2.14 W sytuacji braku możliwości zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków dopuszcza się stosowanie rozwiązań indywidualnych, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych.

3.0. Zasady ochrony środowiska, przyrody, krajobrazu i zabytków, które dotyczą w szczególności zakazu lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska. Zakaz ten nie obejmuje:

3.1 Inwestycji celu publicznego i inwestycji liniowych;

3.2. Wszelkich działań w obrębie terenów przemysłowych;

3.3. Realizacji zabudowy i parkingów, garaży lub ich zespołów – w zależności od powierzchni terenu przeznaczanego pod dany rodzaj zabudowy i zagospodarowania terenu;

3.4. Zakładów rzemieślniczych i usługowych – na terenach usług;

3.5. Zagospodarowania terenów rolniczych, z wyłączeniem realizacji obiektów inwentarskich;

3.6. Chowu i hodowli ryb w stawach typu karpiego i pstrągowego;

3.7. Chowu i hodowli zwierząt inwentarskich w ilości do 210 DJP na terenie 2RM;

3.8. Instalacji do produkcji energii elektrycznej oraz ciepłej;

3.9. Wierceń;

3.10. Budowli przeciwpowodziowych;

3.11. Urządzeń wodnych i budowli wodnych;

3.12. Gospodarowania wodą w rolnictwie;

3.13. Zalesień i scaleń gruntów;

3.14. Gospodarki wodnej, wodno-ściekowej i odpadami, z wyłączeniem składowisk odpadów.

4.0. Zakaz podejmowania działań, które mogą prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych zgromadzonych w głównym zbiorniku wód podziemnych nr 126 „Szczecinek”, nad którym położony jest obszar objęty ustaleniami planu.

5.0. Przebieg linii uzbrojenia technicznego w tym gazociągów rozdzielczych, a także ew. stref kontrolowanych tych gazociągów, w których nie należy wznosić budynków, urządzać stałych składów i magazynów, sadzić drzew oraz podejmować działalności mogącej zagrozić trwałości gazociągu podczas jego eksploatacji.

Wskazano na:

5.1. Strefy ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenów pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi WN 110 kV, o szerokości po 11 m od osi linii w obie strony;

5.2. Strefy ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenów pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi SN 15 kV, o szerokości po 7 m od osi linii w obie strony;

5.3. Strefy ograniczeń w zabudowie i zagospodarowaniu terenów pod napowietrznymi liniami elektroenergetycznymi NN 0,4kV o szerokości po 3,5 m od osi linii w obie strony oraz nad kablowymi liniami elektroenergetycznymi SN 15kV i NN 0,4 kV, o szerokości po 0,25 m od osi linii w obie strony.

6.0. Tereny, dla których Minister Środowiska w rozporządzeniu z dnia 14 czerwca 2007 r. określił dopuszczalne poziomy hałasu, tj.:

6.1. Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;

6.2. Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego;

6.3. Tereny mieszkaniowo-usługowe;

6.4. Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;

6.5. Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe.

7.0. Obszary, na których dopuszcza się rozmieszczenie urządzeń fotowoltaicznych wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy zainstalowanej większej niż 500 kW, a zarazem ich strefy ochronne związane z ograniczeniami w zabudowie oraz zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu. Ponadto dopuszczono lokalizację wszelkich urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii:

7.1. Wolnostojących urządzeń fotowoltaicznych, o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1000 kW zlokalizowanych na gruntach rolnych stanowiących użytki rolne klas V, VI, VIz i nieużytki - w rozumieniu przepisów wydanych na podstawie art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2020 r. poz. 2052 oraz z 2021 r. poz. 922 i 1641);

7.2. Urządzeń innych niż wolnostojące.

8.0. Formy ochrony zabytków:

8.1. W obszarze historycznego układu urbanistycznego wpisanego do rejestru zabytków pod nr 682/Wlkp/A decyzją z 1 lipca 2008 r.:

8.1.1. nakaz dostosowania gabarytów zabudowy do gabarytów zabudowy historycznej, zgodnie z ustaleniami dotyczącymi gabarytów zabudowy zawartymi w rozdziale 2 projektu planu;

8.1.2. nakaz ochrony i pielęgnacji zieleni, w szczególności drzew tworzących aleje i szpalery wzdłuż ulic Chłopickiego i Lipowej, a w szczególności:

a) zachowania zdrowych okazów drzew,

b) sanacji drzew chorych,

c) uzupełniania ubytków i odtworzenia pełnego szpaleru drzew;

- 8.1.3. nakaz prowadzenia badań archeologicznych przed prowadzeniem lub podczas prowadzenia inwestycji związanych z realizacją zabudowy i zagospodarowania terenu, a wymagających przeprowadzenia prac ziemnych;
- 8.1.4. nakaz uzyskania pozwolenia WKZ na prowadzenie robót, wymaganego przepisami Prawa budowlanego oraz o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- 8.2. Obiekty ujęte w gminnej ewidencji zabytków, o których mowa w §5 ust.1 pkt 2-10 projektu planu, objęto częściową ochroną konserwatorską. Realizacja inwestycji w obrębie tych obiektów wymaga, w zakresie określonym przepisami Prawa budowlanego oraz o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, uzyskania uzgodnienia WKZ.
- 8.3. Roboty ziemne w granicach stref ochronnych stanowisk archeologicznych wymienionych w §5 ust. 1 pkt 11 projektu planu, wymagają prowadzenia badań archeologicznych przed ich rozpoczęciem lub w trakcie ich prowadzenia, przy czym na prowadzenie tych badań konieczne jest uzyskanie pozwolenia WKZ, zgodnie z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
- 8.4. W obrębie obiektów zabytkowych dopuszcza się niestosowanie ustaleń dotyczących kształtowania zabudowy określonych w niniejszej uchwale, o ile poparte to zostanie wynikami badań konserwatorskich, jako działanie zmierzające do ochrony zabytku lub opieki nad zabytkiem.
- 9.0. Cechy elementów zagospodarowania przestrzennego jako wymagające zachowania:
- 9.1. Układ urbanistyczny miasta nowożytnego przeobrażonego ze średniowiecznej wsi z zabudową z osiemnastego, dziewiętnastego i dwudziestego wieku, podłużnym, wrzecionowatym rynkiem oraz zabudową śródmiejską i przedmiejską wzdłuż ulic: 1 Maja, Chłopickiego, Lipowej i Leśnej;
- 9.2. Zadrzewienia alejowe wzdłuż ulic: Chłopickiego (odcinek wschodni), Leśnej (odcinek zachodni) i Lipowej;
- 9.3. Panorama miasta i otaczających miasto wzgórz morenowych z nasypu kolejowego.
- 10.0. Cechy elementów zagospodarowania przestrzennego jako wymagające kształtowania:
- 10.1. Niską zabudowę miasta – do trzech kondygnacji nadziemnych, z uwzględnieniem występujących wyjątków;
- 10.2. Ekspozycję widokową miasta z nasypu kolejowego;
- 10.3. Dominacja w krajobrazie miasta dachów dwuspadowych z dachem krytym dachówką ceramiczną, a na dachach obiektów publicznych także dachów wielospadowych z dachówką ceramiczną;
- 10.4. Zagospodarowanie wnętrza głównej ulicy miasta – ul. Niepodległości;
- 10.5. Zagospodarowanie wnętrza terenów zielonych wzdłuż nurtu Czarnej.

4.0.0. Powiązania projektowanego zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.

4.1.0. Polityka wodna państwa do roku 2030 (z uwzględnieniem etapu 2016).

Celem nadrzędnym *Polityki wodnej państwa do roku 2030* jest zapewnienie powszechnego dostępu ludności do czystej i zdrowej wody oraz istotne ograniczenie zagrożeń wywoływanych przez powodzie i susze. Ma to nastąpić w połączeniu z

utrzymaniem dobrego stanu wód i związanych z nimi ekosystemów, przy zaspokojeniu uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki, poprawie spójności terytorialnej i dążeniu do wyrównania dysproporcji regionalnych oraz uwzględnieniu integrowania ochrony środowiska wodnego z innymi dziedzinami gospodarki kraju.

Osiągnięcie tego najważniejszego z punktu widzenia społeczeństwa i rozwoju gospodarki narodowej celu, musi przebiegać przy pełnym integrowaniu ochrony i zrównoważonego gospodarowania wodą z innymi dziedzinami polityk wspólnotowych takich jak energetyka, transport, rolnictwo, rybołówstwo, polityka regionalna i turystyka.

Cele strategiczne dla osiągnięcia celu nadrzędnego są następujące:

- ❖ osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu i potencjału wód oraz związanych z nimi ekosystemów;
- ❖ zapewnienie dostępu do zasobów wodnych dla zaspokojenia potrzeb ludności, środowiska naturalnego oraz społecznie i ekonomicznie uzasadnionych potrzeb wodnych gospodarki;
- ❖ ograniczenie negatywnych skutków powodzi i suszy oraz minimalizowanie ryzyka wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych;
- ❖ wdrożenie systemu zintegrowanego zarządzania zasobami wodnymi i gospodarowania wodami.

Cele strategiczne uwzględniają m.in. konieczność adaptacji do zmian klimatu, wzrastające ryzyko występowania katastrof naturalnych, możliwości tkwiące w polityce oszczędzania wody oraz zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym.

Polityki wodnej państwa adresowana jest równorzędnie do wszystkich tych, którzy wpływają na stan wód, są użytkownikami wody bądź tworzą, eksploatują lub wykorzystują efekty istnienia infrastruktury wodnej. Podstawowymi narzędziami zarządzania są plany gospodarowania wodami na obszarach dorzeczy, plany zarządzania ryzykiem powodziowym oraz warunki korzystania z wód, przy jednoczesnym uwzględnieniu zasad i kryteriów ochrony ekosystemów wodnych i od wody zależnych oraz innych uwarunkowań wynikających np. z zagospodarowania przestrzennego, rozwoju gospodarczego itd.

Polityka wodna państwa podkreśla rozwój wykorzystania odnawialnych źródeł energii, wskazując na potrzebę wykorzystania potencjału hydroenergetycznego istniejących lub powstających piętrzeń zwłaszcza przez budowę przy nich małych elektrowni wodnych. Hydroenergetyka cechuje się zerową emisją zanieczyszczeń, dając pozytywne efekty ekologiczne.

Ponadto zwrócono uwagę na konieczność realizacji innych działań służących osiągnięciu i utrzymaniu dobrego stanu i potencjału wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:

- 1) Ograniczenie powierzchniowego spływu zanieczyszczeń do wód powierzchniowych poprzez realizację programów takich jak: „Ekotony dla redukcji zanieczyszczeń obszarowych - EKOROB”.
- 2) Ograniczenie odpływu zanieczyszczeń do Morza Bałtyckiego, poprzez realizację programów takich jak: „Program Współpracy Transgranicznej Południowy Bałtyk”.
- 3) Realizację "Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych" (KPOŚK), z uwzględnieniem:
  - osiągnięcia zgodności z dyrektywą 91/271/EWG we wszystkich aglomeracjach, z których ładunek zanieczyszczeń biodegradowalnych stanowi

- 100% całkowitego ładunku zanieczyszczeń, zgodnie z terminami wynikającymi z Traktatu Akcesyjnego,
- kontynuacji wsparcia Międzyresortowego Zespołu ds. KPOŚK, celem terminowej i prawidłowej realizacji programu,
  - ujęcia w inwestycjach realizowanych w ramach KPOŚK, zagadnień dotyczących zagospodarowania osadów ściekowych.
- 4) Przygotowanie „Krajowego programu retencjonowania wód” stanowiącego racjonalną podstawę podejmowania działań związanych z zapewnieniem dostępu do zasobów wodnych ludności i gospodarki kraju, a także zagwarantowanie potrzeb środowiska naturalnego, w kontekście zmian klimatycznych.
- 5) Przygotowanie Programu dla Wisły w perspektywie do 2030 roku.
- 6) Wspieranie podejmowania działań proekologicznych takich jak:
- zrównoważony rozwój gospodarczy zlewni rzeki Nidy w związku z obszarami Natura 2000,
  - przywracanie dobrego stanu zdegradowanych ekosystemów od wód zależnych,
  - utworzenie pakietu wodno-środowiskowego w ramach weryfikacji „Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich”,
  - przygotowanie programu wykorzystania wód geotermalnych.

4.2.0. Wojewódzki program ochrony środowiska.

Naczelną zasadą, którą przyjęto w działaniach zmierzających do ochrony środowiska jest *zasada zrównoważonego rozwoju*, który to rozwój będzie realizowany poprzez właściwą politykę ochrony środowiska zintegrowaną z politykami innych dziedzin i opartą o szereg zasad wymienionych poniżej.

Znaczenie tego zagadnienia podkreślono w „Strategii Rozwoju Województwa Wielkopolskiego”, gdzie ustanowiono, że *w zasadniczej części realizacja zadań na rzecz właściwego gospodarowania zasobami i ochrony środowiska musi odbywać się w obrębie poszczególnych sektorów, czyli głównych form oddziaływania człowieka na środowisko (przemysł i energetyka, mieszkalnictwo i ład przestrzenny, rolnictwo, transport, turystyka i rekreacja).*

Kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju, zaproponowano w ramach *obszaru przestrzeni* osiem celów, których realizacja przyczyni się do trwałego podniesienia jakości życia obecnego i przyszłych pokoleń. Cele te mają za zadanie:

1. Minimalizację wpływu na środowisko oraz eliminację ryzyka dla zdrowia ludzi w miejscach największego oddziaływania na środowisko w skali województwa, w tzw. „gorących miejscach”.
2. Racjonalizację zużycia energii, surowców i materiałów wraz ze wzrostem udziału wykorzystywanych zasobów odnawialnych – **Racjonalne użytkowanie surowców.**
3. Zapewnienie odpowiedniej jakości użytkowej wód, racjonalizację zużycia wody, zwiększenie zasobów w zlewniach oraz ochronę przed powodzią – **Zasoby wodne.**
4. Zapewnienie wysokiej jakości powietrza, redukcję emisji gazów cieplarnianych i niszczących warstwę ozonową, zminimalizowanie uciążliwego hałasu i ochronę przed

promieniowaniem elektromagnetycznym – **Powietrze atmosferyczne, Hałas, Pola elektromagnetyczne.**

5. Ochronę powierzchni ziemi, w tym powierzchni biologicznie czynnej i gleb przed degradacją – **Powierzchnia ziemi.**
6. Zminimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów oraz wdrożenie nowoczesnego systemu wykorzystania i unieszkodliwiania – **Gospodarka odpadami.**
7. Zachowanie walorów i zasobów przyrodniczych z uwzględnieniem georóżnorodności i bioróżnorodności oraz rozwoju zasobów leśnych – **Zasoby przyrodnicze.**
8. Ochronę przed nadzwyczajnymi zagrożeniami środowiska oraz sprostanie nowym wyzwaniom, czyli zapewnienie bezpieczeństwa chemicznego i biologicznego – **Awarie przemysłowe.**

4.3.0. Studium uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i Gminy Okonek.

Zapisy zawarte w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Okonek – II kwartał są zgodne z obowiązującym Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego uchwalonym uchwałą nr LIII/368/2018 Rady Miejskiej w Okonku z dnia 29 maja 2018 roku – dalej sukzp, studium.

4.4.0. Program ochrony środowiska dla miasta i gminy Okonek.

Cele polityki ekologicznej państwa, a także wojewódzkiego i powiatowego programu ochrony środowiska nakreśliły konkretne wyzwania i obszary zainteresowania w Programie ochrony środowiska dla Miasta i Gminy Okonek. Są to m.in.:

1. W zakresie jakości wód:

- ❖ ograniczenie emisji zanieczyszczeń ze źródeł punktowych: miejskich, przemysłowych i wiejskich,
- ❖ zmniejszenie ładunku zanieczyszczeń pochodzących ze źródeł przestrzennych (rozproszonych), trafiających do wód wraz ze spływami powierzchniowymi (przede wszystkim z terenów rolnych oraz z terenów rekreacyjno-turystycznych i zurbanizowanych).

2. W zakresie gospodarki odpadami:

- ❖ stworzenie podstaw dla nowoczesnego gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewniającego wzrost odzysku tych odpadów,
- ❖ zwiększenie poziomu odzysku odpadów przemysłowych.

3. W zakresie ochrony środowiska przed hałasem:

- ❖ ograniczenie hałasu na obszarach miejskich oraz na odcinkach zamieszkałych wzdłuż głównych dróg do poziomu równoważnego nie przekraczającego w porze nocnej 55 dB.

4. W zakresie racjonalnego użytkowania zasobów naturalnych:

- ❖ ochrona ekosystemów leśnych oraz zalesianie gruntów nieprzydatnych rolniczo,
- ❖ konieczność zaniechania nieuzasadnionego wykorzystywania wód podziemnych na cele przemysłowe,

- ❖ wprowadzanie nowoczesnych technologii w przemyśle i energetyce w celu zmniejszenia wodochłonności, materiałochłonności, energochłonności i odpadowości produkcji oraz redukcji emisji zanieczyszczeń do środowiska (BAT),
- ❖ wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych, zgodnie z celami Unii Europejskiej wyrażonymi w *Białej Księdze (COM(97)599)*,
- ❖ zachowanie zasobów przyrody, w tym różnorodności biologicznej, dobrego stanu ekosystemów oraz walorów krajobrazu, w tym krajobrazu rolniczego (m.in. poprzez zachowanie tradycyjnych metod gospodarowania).

5. Wdrażanie systemu Natura 2000.

Zapewnienie spójności ekologicznej województwa poprzez tworzenie i powiększanie sieci obszarów chronionych (ESOCh – Parki narodowe, krajobrazowe i OChK).

6. Dostosowanie polityk sektorowych.

Do zadania zrównoważonego gospodarowania i ochrony zasobów naturalnych (ekologizacja polityk sektorowych).

7. Kształtowanie proekologicznych wzorców

Konsumpcji i zachowań mieszkańców w duchu zasady zrównoważonego rozwoju oraz zapewnienie dostępu mieszkańców województwa /powiatu/miasta i gminy do informacji o środowisku, do udziału w podejmowaniu decyzji w sprawach dotyczących ochrony środowiska, w tym udziału w procedurze opracowywania i wdrażania "Programu ochrony środowiska" (konieczność dalszego rozwoju świadomości ekologicznej szerokich kręgów społeczeństwa, wzrost ich aktywnego uczestnictwa w konkretnych działaniach na rzecz środowiska i poprawa efektywności tych działań).

8. Doskonalenie struktur zarządzania środowiskiem w skali województwa /powiatu/gminy.

Biorąc pod uwagę cele, wynikające z dokumentów wyższego rzędu oraz aktów normatywnych, w Programie wyznaczono następujące główne kierunki dotyczące ochrony środowiska:

Ochrona dziedzictwa przyrodniczego i racjonalne użytkowanie zasobów przyrody:

1. Ochrona przyrody i krajobrazu;

- ❖ rozwój i bieżąca ochrona obszarów i obiektów cennych przyrodniczo,
- ❖ ochrona walorów krajobrazu rekreacyjnego i rolniczego,
- ❖ wzrost świadomości społeczeństwa w zakresie ochrony przyrody.

2. Ochrona lasów;

- ❖ zachowanie i zwiększanie istniejących zasobów leśnych
- ❖ wzrost różnorodności biologicznej systemów leśnych,
- ❖ poprawa stanu zdrowotnego lasów.

3. Ochrona gleb;

- ❖ właściwe użytkowanie istniejących zasobów glebowych, ich ochrona i rekultywacja.

4. Ochrona zasobów kopalin;

- ❖ gospodarowanie zasobami surowców mineralnych w sposób racjonalny z uwzględnieniem ochrony środowiska i rekultywacja terenów poeksploatacyjnych.

Jakość środowiska i bezpieczeństwo ekologiczne:

1. Jakość wód:

- ❖ zapewnienie odpowiedniej klasy czystości wód powierzchniowych,
- ❖ ochrona jakości wód podziemnych,
- ❖ zapewnienie wszystkim mieszkańcom miasta i gminy odpowiedniej jakości wody do picia.

2. Gospodarka odpadami:

- ❖ zgodnie z „Planem gospodarki odpadami...” poprzez stworzenie podstaw dla nowoczesnego gospodarowania odpadami komunalnymi, zapewniającego wzrost odzysku tych odpadów,

3. Jakość powietrza atmosferycznego:

- ❖ utrzymanie aktualnego stanu jakości powietrza w Mieście i Gminie Okonek,
- ❖ promocja i wykorzystywanie naturalnych źródeł energii.

4. Hałas:

- ❖ zmniejszenie uciążliwości hałasu komunikacyjnego na terenach zabudowanych.

5. Promieniowanie elektromagnetyczne:

- ❖ kontrola źródeł emisji promieniowania elektromagnetycznego.

6. Poważne awarie.

- ❖ eliminowanie i zmniejszanie skutków dla mieszkańców i środowiska z tytułu poważnych awarii przemysłowych,
- ❖ zapewnienie bezpiecznego systemu przewozu materiałów niebezpiecznych.

Cele i zadania o charakterze systemowym:

- ❖ poprawa stanu technicznego dróg i pozostałej infrastruktury drogowej,
- ❖ rozwój turystyki i agroturystyki poprzez racjonalne wykorzystanie walorów przyrodniczych gminy, przy pełnej ochronie przyrody i krajobrazu,
- ❖ racjonalne kształtowanie przestrzeni rolniczej z uwzględnieniem uwarunkowań środowiska i rozwój rolnictwa ekologicznego,
- ❖ wspieranie nowopowstających podmiotów gospodarczych minimalnie oddziałujących na środowisko,
- ❖ wykształcenie u mieszkańców postawy przyjaznej środowisku w celu zapewnienia maksymalnej ochrony środowiska, oszczędnego gospodarowania i korzystania z jego zasobów.

Mając na uwadze powyższe należy uznać, że ustalenia zawarte w projekcie planu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Okonek – II kwartał są zgodne z wymogami zawartymi w wymienionych dokumentach.

II. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.

Prognoza oddziaływania na środowisko opracowana została stosownie do stanu współczesnej wiedzy, z wykorzystaniem metod przeprowadzania oceny, a także dostosowana do zawartości i stopnia szczegółowości projektowanego dokumentu w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Opracowanie prognozy oparto o zapisy zawarte w ustawie, w szczególności art. 51 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*.

W prognozie przeanalizowano strategiczne kierunki działań w zakresie ochrony środowiska określone w ww. dokumentach. Do analizy przyjęto dwa warianty rozważań oddziaływań: niewdrożenia ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tzw. wariant zerowy) oraz realizację założeń w nim określonych.

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano metody opisowe i graficzne, analizy jakościowe dostępnych wskaźników stanu środowiska oraz identyfikacji i wartościowania skutków przewidywanych zmian w środowisku.

Prace prognostyczne polegały na przeprowadzeniu studiów dokumentów charakteryzujących strukturę przyrodniczą terenu i jego sąsiedztwa (stan istniejący i dotychczasowe przekształcenia środowiska) oraz analizy istniejących i projektowanych inwestycji w obszarze zmiany *planu*, mających na celu identyfikację ewentualnych problemów i konfliktów oraz ocenę proponowanych rozwiązań i tendencje dalszych procesów w kontekście obecnego zagospodarowania.

Zakres prac nad Prognozą został dostosowany do charakteru Planu oraz skali i stopnia szczegółowości jego zapisów. Celem ułatwienia oceny jak i prezentacji wyników oddziaływań poszczególnych funkcji terenu na środowisko było wykorzystanie uproszczonej i dostosowanej do potrzeb tegoż dokumentu analizy macierzowej.

Ze względu na dość powszechną ogólność zapisów Planu (nie zawierającego konkretnych rozwiązań, np. technicznych i technologicznych realizacji poszczególnych funkcji) brak tu jest informacji o charakterze ilościowym, a Prognoza ma charakter jedynie jakościowy.

Prognozując wpływ ustaleń projektu Planu na środowisko przyrodnicze wykorzystano:

- ❖ metodę analogii funkcji,
- ❖ metodę analizy porównawczej.

Zastosowanie metody analogii funkcji pozwoliło na identyfikację skutków realizacji ustaleń projektu zmiany Planu na środowisko dla funkcji o podobnym charakterze, bez względu na okres realizacji, ale pod warunkiem, że są one lokalizowane w porównywalnych sytuacjach środowiskowych.

Z kolei metoda analizy porównawczej polegała na odnoszeniu projektowanych funkcji terenu do aktualnie obowiązującego zagospodarowania i użytkowania terenu, co umożliwiło prognozowanie kierunków zmian w środowisku: wzrostu antropopresji, bądź jej osłabienia. W prognozie oddziaływań wzięto pod uwagę ich zasięg przestrzenny, charakter i trwałość (odwracalność), a także czas.

W analizie zasięgu przestrzennego oddziaływania ustaleń projektu Planu, dokonanej pod kątem rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń bądź zakłóceń w funkcjonowaniu środowiska, względnie takich skutków, które wzmacniają i stabilizują środowisko, szczególną uwagę zwrócono na wrażliwość przyrodniczego otoczenia terenu objętego projektem zmiany *Planu*, ponieważ współdecyduje ona, obok skali antropopresji, o zasięgu oddziaływań, zwłaszcza znaczących.

Zastosowano metodę z trzech głównych części:

- w części pierwszej scharakteryzowano najważniejsze elementy projektowanego dokumentu oraz opracowywanej prognozy oddziaływania na środowisko;
- w części drugiej dokonano analizy stanu środowiska przyrodniczego obszaru objętego projektem planu – jego zmian, najważniejszych problemów, celów oraz znaczących oddziaływań;
- w części trzeciej przedstawiono rozwiązania ograniczające skutki negatywnych oddziaływań na środowisko oraz ewentualne rozwiązania alternatywne w stosunku do zawartych w projektowanym dokumencie.

Sporządzając prognozę oparto się na:

- ❖ metodach bezpośrednich: wykorzystując dane dotychczasowego przebiegu procesów zachodzących w środowisku;
- ❖ metodach pośrednich: wykorzystując informację przebiegu badanych jak również innych (np. analogicznych) procesów.

Wykorzystując wiedzę ekspertów na temat prognozowanych zjawisk i procesów dokonano analizy i oceny materiałów udostępnionych w Urzędzie Miasta i Gminy Okonek połączonej z wizją terenu.

Prognozując trwałość negatywnych skutków w środowisku wywołanych przez określone przedsięwzięcia brano pod uwagę możliwość przywrócenia pierwotnego stanu środowiska, określając te skutki jako odwracalne (możliwe do usunięcia), bądź nieodwracalne (stałe).

Należy podkreślić, że wprowadzana zabudowa techniczna (kubaturowa, komunikacyjna, infrastrukturalna itp.) jedynie w obrębie zasobów wyczerpywalnych i nieodnawialnych (to jest bogactw mineralnych i rzeźby terenu) powoduje skutki nieodwracalne (deformację naturalnego ukształtowania terenu).

W odniesieniu do zasobów wyczerpywalnych i zmienialnych (zasobów glebowych i hydrologicznych, warunków klimatu lokalnego, walorów krajobrazowych) skutki mogą być odwracalne, ale proces odnawiania tych zasobów bywa długi i jest na ogół kosztowny, a satysfakcjonująca kompensacja przyrodnicza (np. ubytku powierzchni biologicznie czynnej) nie zawsze możliwa.

Spośród pozaprzyrodniczych ustaleń projektu Planu za korzystne dla środowiska uznano głównie te, które umożliwiają zagospodarowanie przestrzeni krajobrazowej zgodnie z miejscową tradycją zarówno co do skali, jak i formy zagospodarowania, a więc w dostosowaniu do odporności środowiska na antropopresję i z uwzględnieniem tożsamości krajobrazu.

Analizując skutki, jakie w środowisku wywołają realizowane ustalenia projektu Planu i sporządzając ocenę oddziaływania, nawiązywano do: funkcji ustalonej w obowiązującym Planie i faktycznego zagospodarowania terenu, z uwzględnieniem proponowanych w projektowanym dokumencie planistycznym działań mitygujących i neutralizujących negatywne oddziaływania, wynikające z nowego przeznaczenia terenu.

W trakcie prowadzonych prac prognostycznych:

- ❖ zaznajomiono się ze „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Okonek”,
- ❖ dokonano oceny Studium(...) w odniesieniu do obowiązujących aktów prawnych, w tym przepisów prawa miejscowego,

- ❖ dokonano analizy czynników potencjalnie mogących przynieść negatywne skutki dla środowiska.

Ponadto wykorzystano powiązania z takimi dokumentami jak:

- ❖ Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030.
- ❖ Polityka wodna państwa do roku 2030
- ❖ Strategia rozwoju województwa wielkopolskiego do roku 2020. Sejmik Województwa Wielkopolskiego, Poznań grudzień 2005.
- ❖ Program Ochrony Środowiska dla miasta i gminy Okonek.
- ❖ Opracowanie ekofizjograficzne do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Okonek.
- ❖ Opracowanie ekofizjograficzne do projektu planu zagospodarowania przestrzennego Okonek – II kwartał.

III. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.

Wstępne określenie metody analizy skutków oddziaływania na środowisko ma na celu zapewnienie: w przypadku negatywnego oddziaływania – zmniejszenia skutków natomiast w przypadku pozytywnego oddziaływania – utrzymania pozytywnych skutków dla środowiska.

W dużej mierze zapewniają to okresowe kontrole obiektów budowlanych i instalacji, których celem jest utrzymanie dobrego stanu technicznego i estetycznego. Co najmniej raz w roku okresowej kontroli podlegają urządzenia i instalacje służące ochronie środowiska. Szczególnie należy zwrócić uwagę na drożność i szczelność kanałów odprowadzających ścieki do kanalizacji miejskiej. Częstotliwość przeglądów wynika z odrębnych przepisów i instrukcji eksploatacji urządzeń.

Analizę skutków realizacji postanowień planu proponuje się także wykonywać w ramach oceny aktualności studium i planów sporządzonych przez organ gminy.

Analizy te opierają się głównie na rejestrach wydawanych decyzji: środowiskowych, emisyjnych jak i o ustaleniu warunków zabudowy. Obowiązek wykonywania analiz wynika z ustawy *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*. Należałoby zwrócić szczególną uwagę na realizację planu w zakresie zieleni, krajobrazu i zachowania powierzchni biologicznie czynnej ustalonej w planie.

Ponadto, do wykonania analizy skutków oddziaływania na środowisko możliwe jest wykorzystanie raportów o stanie środowiska, sporządzanych corocznie na podstawie monitoringu prowadzonego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu z uwzględnieniem sporządzonych uprzednio prognoz, raportów i ocen oddziaływania na środowisko. Dokumenty te stanowią istotne źródło danych niezbędne do analizy środowiska na danym terenie.

Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie kadencji rady. Z tą samą częstotliwością wykonywana jest analiza skutków realizacji postanowień planu. Natomiast raporty z realizacji zadań zawartych w programie ochrony środowiska i gospodarki odpadami wykonywane są co 2 lata.

Jak wynika z analizy przewidywanych znaczących oddziaływań realizacja zapisów Planu skutkować będzie zmianami w strukturze przestrzennej obszaru, a także może wpływać na stan jakościowy i ilościowy poszczególnych komponentów środowiska.

Jednocześnie dla zapewnienia wysokich standardów jakości środowiska oraz prawidłowego funkcjonowania systemów ekologicznych niezbędne jest wdrażanie rozwiązań zapobiegających negatywnym skutkom urbanizacji terenu oraz minimalizujących uciążliwości i zagrożenia generowane przez nowe inwestycje. Kompleksowa ocena skutków środowiskowych realizacji zapisów Planu będzie więc wymagała realizacji monitoringu w trzech kategoriach:

- ❖ indukowane zmiany w przestrzeni (zmiany w strukturze użytkowania gruntów);
- ❖ zmiany jakości komponentów środowiska;
- ❖ wdrażanie rozwiązań zapobiegających negatywnym skutkom środowiskowym bądź minimalizujących uciążliwości i zagrożenia środowiska i bezpieczeństwa publicznego.

Do oceny zmian w przestrzeni proponuje się wykorzystać system GIS oraz dane z rocznika statystycznego. Monitorowaniu powinny podlegać zwłaszcza zmiany powierzchni gruntów rolnych wyłączonych z produkcji rolnej.

Analiza i ocena zmian jakości środowiska pozwoli na bieżącą kontrolę dotrzymywania standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz identyfikację obszarów występowania przekroczeń tych standardów a także umożliwi wskazanie powiązań przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy sposobem zagospodarowania oraz emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

Źródłem danych do oceny powinny być wyniki państwowego monitoringu środowiska realizowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska (w zakresie jakości powietrza atmosferycznego) i starostę (w zakresie hałasu) oraz wyniki okresowych pomiarów poziomów w środowisku substancji lub energii wprowadzanych w związku z eksploatacją dróg prowadzonych przez zarządzającego drogą (art. 175 ust.1 ustawy *Prawo ochrony środowiska*).

Ze względu na istniejące uwarunkowania środowiskowe oraz sposób zagospodarowania terenu monitorowaniu powinien podlegać jedynie stopień rozwoju infrastruktury kanalizacyjnej oraz wodociągowej oraz wdrażanie rozwiązań z zakresu ochrony przed hałasem drogowym.

IV. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.

Okonek położony jest w województwie wielkopolskim w znacznej odległości obszaru realizacji założeń projektowanego dokumentu od granic państwa Polskiego (do najbliższej granicy z Niemcami jest około 200 km).

Działania zaplanowane do realizacji w ramach planu zagospodarowania przestrzennego z racji lokalizacji, skali i rodzaju rozwiązań, a także lokalnego zasięgu nie będą prowadzić do transgranicznych oddziaływań na środowisko.

V. STRESZCZENIE PROGNOZY W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.

W prognozie dokonano oceny stanu i jakości środowiska naturalnego na terenie obszaru objętego zmianą planu zagospodarowania przestrzennego Okonek – II kwartał a w szczególności: zasobów wodnych i gospodarki wodno-ściekowej, powietrza atmosferycznego, hałasu, powierzchni ziemi i gleby, zasobów przyrody i form ochrony przyrody.

Przedstawiono główne cele planu obejmujące zmianę planu, która dotyczy nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu położonego w dwóch obszarach, tj. w zachodnio-centralnej, zachodniej i południowo-zachodniej części miasta.

Dokonano powiązań projektu Planu z innymi dokumentami a w szczególności z Koncepcją Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Polityką Wodną Państwa, Wojewódzkim Programem Ochrony Środowiska, Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania Miasta i Gminy Okonek oraz Programem Ochrony Środowiska dla miasta i gminy Okonek.

Podano informację o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy oraz propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.

Wykazano, że działania zaplanowane do realizacji w ramach planu zagospodarowania przestrzennego z racji lokalizacji, skali i rodzaju rozwiązań, a także lokalnego zasięgu nie będą prowadzić do transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Oceniając stan środowiska dokonano analizy fizjograficznej, budowy geologicznej oraz charakterystyki wód podziemnych i powierzchniowych. Omówiono szczegółowo przyrodę, krajobraz różnorodność biologiczną, zwierzęta, rośliny a także przedstawiono aktualną jakość powietrza i klimat akustyczny terenu opracowania.

Przedstawiono potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu.

Przedstawiając stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem oparto się w szczególności o zapis zawarty w projekcie Planu stanowiącym o zakazie lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii.

W rozdziale dotyczącym istniejących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* wykazano, że na całym obszarze objętym projektem Planu nie występują obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* a realizacja nowych obiektów na terenach dotąd niezabudowanych będzie oddziaływać na kształtowanie i odbiór wizualny przestrzeni.

Omawiając cele ochrony środowiska w Prognozie uwzględniono te, które zostały ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz przedstawiono sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Dokonano analizy przewidywanego znaczącego oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośredniego, pośredniego, wtórnego, skumulowanego, krótkoterminowego, średnioterminowego i długoterminowego, stałego i chwilowego oraz pozytywne i negatywne skutki zagospodarowania przestrzennego na środowisko w zakresie przewidywanego oddziaływania na wody podziemne i powierzchniowe, powietrze atmosferyczne, klimat

akustyczny, szatę roślinną i zwierzęcą, klimat, gleby i powierzchnię ziemi. Analizowano także krajobraz, oddziaływanie na zabytki i dobra materialne, zasoby naturalne oraz znaczące oddziaływanie na zdrowie elementy środowiska i ludzi.

W Prognozie wskazano na rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru oraz rozwiązania alternatywne.

VI. ANALIZA I OCENA STANU ŚRODOWISKA.

Analizę i ocenę stanu środowiska w obrębie projektowanej zmiany zagospodarowania przestrzennego przeprowadzono w oparciu o stan środowiska ujęty w opracowaniu ekofizjograficznym, wynikach badań, analiz i raportach badających stan środowiska tego obszaru.

Ponadto wykorzystano programy i plany strategiczne opracowane przez jednostki samorządu terytorialnego, rządowego, publikacje Ministerstwa Środowiska, Inspekcję Ochrony Środowiska, Głównego Urzędu Statystycznego. Wykorzystano także bazę Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Wód Polskich..

1.0.0. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

1.1.0. Położenie geograficzne i administracyjne.

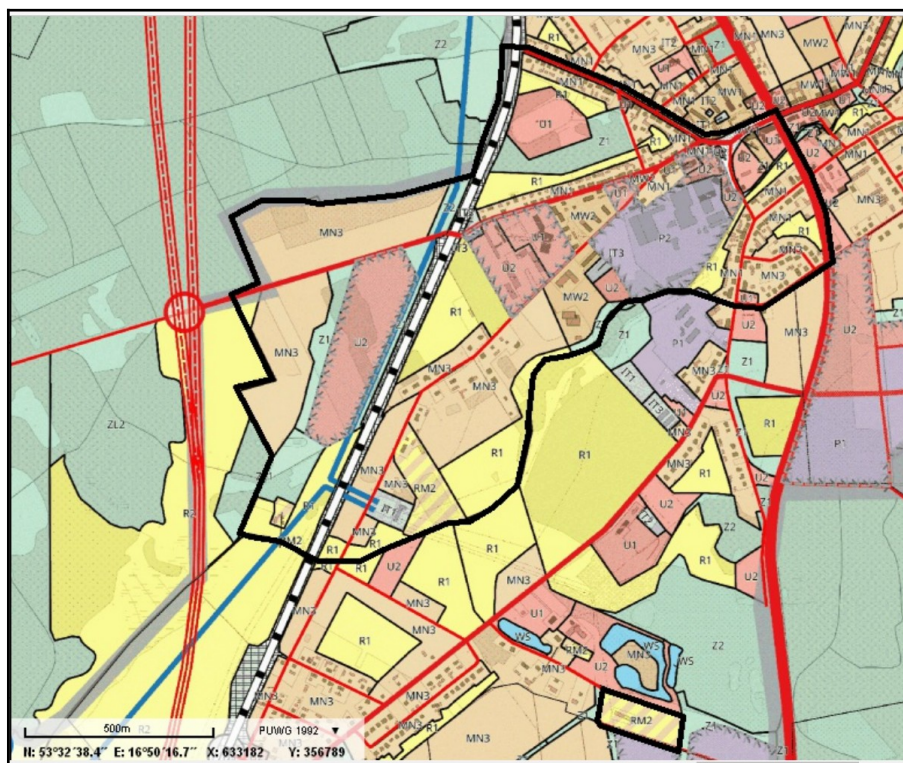
Miasto Okonek położone jest na wschodnim krańcu Pojezierza Szczecineckiego na skraju Pojezierza Drawskiego w urokliwej okolicy nad rzeką Czarną, na wysokości 130 m n.p.m. ok. 0.5 km. u stóp Góry Tesławskiej, przy szosie Piła – Szczecinek oraz do Lędyczka. Linia kolejowa Piła – Szczecinek przebiega tu w odległości 2 km na zachód.

Administracyjnie Okonek znajduje się w powiecie złotowskim i stanowi najdalej na północ wysuniętą część województwa wielkopolskiego. Siedziba gminy miejsko-wiejskiej Okonek. Leży w środkowej części Pomorza Zachodniego na 16° 48” długości geograficznej wschodniej oraz 53° 37” szerokości geograficznej północnej.

Okonek uznano jako atrakcyjną turystycznie część województwa wielkopolskiego, korzystnie wpisującą się w plany rozwoju nowej funkcji gminy. Natomiast bliskość popularnych destylacji turystycznych: takich jak: Czaplinek, Szczecinek czy Drawski Park Krajobrazowy może stanowić partnerstwo w budowaniu wspólnej oferty dla turystów.

Prognozowany teren Planu obejmuje obszary w zachodnio-centralnej, zachodniej i południowo-zachodniej części miasta Okonek.

Ryc. 1. Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Okonek – II kwartał.

— granice projektowanego planu zagospodarowania.

1.2.0. Ukształtowanie terenu i formy powierzchni ziemi.

Charakteryzując rzeźbę analizowanego terenu i okolicy, należy przede wszystkim wskazać, na płaski teren doliny rzecznej, której dno mieści się w przedziale wysokości 122 – 122,70 m npm. Ponad dno doliny rzeki wznosi się fragment pogłębionej erozyjnie doliny o powierzchni płaskiej, z kulminacją nie przekraczającą 130 m npm.

W analizowanej jednostce morfologicznej dolina rzeczna stanowi główny szlak odpływu wód z łądogrodu. Pogłębiona erozyjnie dolina, wypełniona jest osadami piaszczystymi osiagającymi miąższość 20 m, pod którymi zalega glina zwałowa, poprzedzielana licznymi wkładkami otoczków. Poniżej znajduje się seria piasków fluwiogłacjalnych, a głębiej mioceńskie piaski drobnoziarniste z domieszką mik i pyłów buro – węglowych.

1.3.0. Budowa geologiczna i litologiczna.

Na omawianym obszarze pod utworami kenozoicznymi występuje struktura mezozoiczna. Na powierzchni utworów mezozoicznych odsłaniają się utwory jury środkowej w postaci piaskowców, margli i wapieni. Na podłożu mezozoicznym zalegającym na rzędnej ok. 50 m npm leży seria utworów trzeciorzędowych o miąższości 100 – 150 m.

Oligocen reprezentowany jest przez piaski i mułowce o miąższości średniej ok. 50 m. Podobną miąższością charakteryzują się piaski mioceńskie. Na utworach trzeciorzędowych leżą zmiennej miąższości osady czwartorzędowe o miąższości 100 – 160 m.

Utwory powierzchniowe stanowią osady związane z fazą poznańską zlodowacenia bałtyckiego, tj. gliny zwałowe oraz piaski akumulacji lodowcowej. Badany obszar stanowi zachodnią część Wysoczyzny Krajeńskiej leżącej w zasięgu recesji lądolodu fazy poznańskiej.

1.4.0. Gleby.

Gleby analizowanego obszaru ukształtowały różne procesy glebotwórcze i zróżnicowane stosunki wodne. Charakteryzują się dużą przestrzenną zmiennością, co wynika głównie ze zróżnicowanego składu granulometrycznego.

Rozmieszczenie typów i rodzajów gleb wykazuje powiązanie z litologią utworów powierzchniowych. Na badanym obszarze dominują gleby bielicowe: lekkie i średnie - wytworzone z glin zwałowych, luźne i słabogliniaste - wytworzone z piasków.

1.5.0. Wody podziemne.

1.5.1. Charakterystyka pierwszego poziomu wód podziemnych.

Na terenie objętym Prognozą wody pierwszego poziomu zalegają najpłycej (hydroizobata 1m.). Alimentacja wód podziemnych zachodzi głównie w okresie miesięcy wiosennych, kiedy to obserwuje się stałe podnoszenie się poziomu wód gruntowych.

Maksymalne stany osiągane są najczęściej w kwietniu lub na przełomie kwietnia i maja. Wraz z rozpoczęciem okresu wegetacyjnego oraz wzrostem średnich dobowych temperatur powietrza rozpoczyna się okres szczytowania wód podziemnych.

Stale obniżanie się ich zwierciadła obserwowane jest najczęściej od przełomu maja i czerwca i trwa do przełomu listopada i grudnia. W związku z dynamiką wód podziemnych na omawianym obszarze, w okresie wiosennym należy liczyć się z możliwością podtopień i powstawania lokalnych zastoisk wód roztopowo - opadowych w zagłębieniach.

1.5.2. Charakterystyka głębszych warstw wodonośnych.

W analizowanej części miasta Okonek eksploatowane są przede wszystkim wody piętra czwartorzędowego. Głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego waha się od 50 do 150 m, wodoprzepuszczalność od 100 do 500 m²/24 h, zaś potencjalna wydajność typowej studni od 30 do 120 m³/h. Woda ta ma wysokie walory jakościowe.

Zaopatrzenie ludności w wodę na terenie miasta odbywa się za pomocą sieci wodociągowej w oparciu o lokalne studnie. Miasto Okonek, zaopatrywane jest z dwóch miejskich ujęć wody. Oba systemy stanowią osobne sieci rozgałęzieniowe, połączone na wypadek awarii jednego z nich.

1.5.3. Główne zbiorniki wód podziemnych (GZWP).

Omawiany obszar objęty *Prognozą* leży w obrębie występującego na terenie Okonka czwartorzędowego zbiornika GZWP Nr 126 - zbiornik (QM, Tr) Szczecinek. Głębokość średnia ujęcia wynosi 90 m, o powierzchni 1755 km² a szacunkowe zasoby dyspozycyjne tych wód wynoszą 99 tys.m³/d. Jest to zbiornik o charakterze skał porowych. Zasadniczy wodonosiec zbiornika stanowi III użytkowy poziom czwartorzędowo – neogeński.

Stan jakościowy wód podziemnych na obszarze całego zbiornika został zaklasyfikowany jako dobry. Dominują tu wody wymagające jedynie prostego uzdatniania ze względu na ponadnormatywne stężenia żelaza, manganu, sporadycznie podwyższonej mętności i/lub barwy.

Zasilanie wód podziemnych GZWP 126 następuje przede wszystkim na drodze infiltracji opadów atmosferycznych. Zasoby odnawialne wód podziemnych obszaru GZWP 126 wynoszą ok. 436 640 m³/h.

Zbiornik GZWP nr 126 znajduje się na obszarze charakteryzującym się stosunkowo niewielkim stopniem uprzemysłowienia, przeważają tereny użytkowane rolniczo oraz lasy. Poziom zbiornikowy położony jest na znacznej głębokości i izolowany jest od powierzchni mięszszym pakietem glin zwałowych lokalnie iłów i mułków.

Czasy przesączania wód z powierzchni terenu do warstwy wodonośnej, określone na podstawie modelu hydrogeologicznego, przekraczają okres 100 lat, za wyjątkiem dolin rzecznych (Gwdy i Parsęty), gdzie poziom zbiornikowy jest drenowany.

Z uwagi na powyższe, zagrożenie dla jakości wód podziemnych GZWP nr 126 praktycznie nie występuje. Istnieje wprawdzie możliwość migracji wód z płytszych poziomów wodonośnych przez okna hydrauliczne, jednak nie stanowi to zagrożenia, i występują tu wody dobrej jakości. W związku z powyższym odstąpiono od wyznaczenia obszaru ochronnego.

1.5.4. Jednolite części wód podziemnych.

Ramowa Dyrektywa Wodna (RDW) wprowadziła pojęcie jednolitych części wód (JCWPd), przez które rozumie się określoną objętość wód podziemnych w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych. Jednolite części wód są objęte monitoringiem prowadzonym przez Państwowy Instytut Geologiczny oraz inspektoraty ochrony środowiska. Celem badań jakości wód podziemnych jest dostarczenie informacji o stanie wód podziemnych, określenie trendów zmian oraz sygnalizacji zagrożeń w skali kraju, na potrzeby zarządzania zasobami wód podziemnych i oceny skuteczności podejmowanych działań ochronnych.

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach JCWPd nr 26 o powierzchni 4.943,7 km², z europejskim kodem PLGW600026. Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry* lokalizacja planowanego przedsięwzięcia znajduje się w regionie wodnym Warty, w zlewni rzeki Gwda. Jest to obszar obejmujący powiat: złotowski, gminy: Okonek (obszar wiejski), Okonek (miasto), Jastrowie (obszar wiejski), Jastrowie (miasto), Złotów, Złotów (gm. miejska), Lipka, Zakrzewo, Tarnówka, Krajenka (obszar wiejski), Krajenka (miasto)

Dane uzyskane podczas badań monitoringowych w 2019 roku posłużyły do oceny stanu jednolitych części wód podziemnych, która została wykonana zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 11 października 2019 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych (Dz. U. 2019 poz. 2148) w podziale na 172 JCWPd.

Ocena stanu JCWPd dokonana na podstawie wyników badań monitoringowych (monitoring diagnostyczny) przeprowadzonych 19 sierpnia 2019 roku, dla jakości wód

Dla spełnienia wymogu niepogarszania stanu części wód, dla części wód będących w co najmniej dobrym stanie chemicznym i ilościowym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu.

1.5.5. Jednolite części wód powierzchniowych.

Ocena stanu JCWP

Ocena stanu jednolitych wód powierzchniowych wykonana jest w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska (PMS) przez GIOŚ. Oceny tej dokonuje się w oparciu o wskaźniki fizykochemiczne, biologiczne i hydromorfologiczne, z uwzględnieniem kategorii jednolitych części wód oraz typu wód powierzchniowych.

Na ostateczną ocenę składają się wyniki oceny stanu/potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego wód. Jcwp osiąga stan dobry, jeżeli jej stan/potencjał ekologiczny oraz stan chemiczny jest co najmniej dobry.

Badaniami objęto rzekę Czarną w punkcie zlokalizowanym w Lędyczku (0,2 km biegu rzeki). Aktualny stan JCWP Czarna kod PLRW 6000181886549 przedstawia poniższa tabela.

Ocena stanu JCWP rzeka Czarna za 2019 r.

Klasyfikacja stanu/potencjał ekologiczny			
Rok najstarszych badań	Rok najnowszych badań	Klasa	Stan/potencjał ekologiczny
2018	2018	3	Umiarkowany stan ekologiczny
Klasyfikacja stanu chemicznego			
2018	2019	-	Stan chemiczny poniżej dobrego
Ocena stanu JCWP			
2018	2019	-	Zły stan wód

Źródło: opracowanie własne na podstawie „Ocena stanu jednolitych części wód i zbiorników zaporowych w latach 2014-2019 na podstawie monitoringu”

Cele środowiskowe

Cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz obszarów chronionych ustalane są zgodnie z zapisami art. 4 Ramowej Dyrektywy Wodnej (RDW). Stosowana jest przy tym zasada - jeśli do danej części wód odnosi się więcej niż jeden z celów, ustala się cel najbardziej rygorystyczny. W pierwszym etapie planowania gospodarowania wodami, cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych świadczących o stanie chemicznym wody. Dla jednolitych części wód powierzchniowych, celem środowiskowym będzie utrzymanie stanu/potencjału. Ponadto, ustalając cele uwzględniano także różnicę pomiędzy naturalnymi, a silnie zmienionymi oraz sztucznymi częściami wód. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu

chemicznego. Nieosiągnięcie dobrego stanu wód, dobrego stanu lub potencjału ekologicznego lub niezapobieżenie pogorszeniu stanu danej JCW powierzchniowych lub podziemnych zgodnie z artykułem 4 ustęp 7 RDW, jest dopuszczalne, o ile podjęte zostaną wszelkie możliwe środki i przedłożone zostanie wystarczające uzasadnienie. Musi to być jednak uwarunkowane tym, że jest to skutkiem nowych zmian właściwości fizycznych JCW powierzchniowych lub zmian poziomu zwierciadła JCW podziemnych.

Cieki wodne występujące w zlewni JCWP rzeki Gwda (na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry przynależne do regionu wodnego Warty to: rzeka Czarna, Dopływ z Bokęcina, Glinka i Główny Rów.

Przeprowadzona szacunkowa analiza wpływu planowanego przedsięwzięcia oraz analiza i ocena celów środowiskowych pozwala wykazać, iż pobór wody z wodociągu lub z własnego ujęcia na potrzeby obszaru objętego niniejszym projektem nie spowoduje:

- pogarszania się stanu wód powierzchniowych i podziemnych;
- zrzutów do wód powierzchniowych substancji priorytetowych i niebezpiecznych, a także dopływów zanieczyszczeń do wód podziemnych;
- pogorszenia norm i celów określonych w ustawodawstwie Wspólnotowym dla obszarów chronionych.

Teren objęty niniejszym opracowaniem położony jest w obrębie dorzecza rzeki Gwdy, która jest prawobrzeżnym dopływem Noteci. Dolina Gwdy ma układ południkowy, a rzeka płynie z północy na południe. Oprócz Gwdy teren ten jest odwadniany przez jej prawobrzeżne dopływy: Osokę i Czarną.

Źródła rz. Czarnej wypływają ze zbiorników wodnych położonych na terenie dawnego poligonu, na zachód od wsi Broęcino. Skąd płynie w kierunku południowym. Następnie na wschód i koło wsi Rydzynka odbija na północny wschód i płynie w kierunku miasta Okonek. Przepływa przez centrum Okonka i za nim zaczyna płynąć dalej na wschód. Uchodzi do Gwdy ok. 0,5 km od wsi Lędyczek.

Jest prawym dopływem Gwdy o długości 31,2 km. Odwadnia obszar o powierzchni 193,5 km². Górna część zlewni ma charakter rolniczy.

Rzekę cechuje śnieżno-deszczowy reżim zasilania. Wahania stanów oraz zmienność przepływów są niewielkie. Znacznie wyższe wartości obserwowane są w miesiącach półroczna zimowego niż w półroczu letnim. Stany maksymalne przypadają na marzec oraz kwiecień, ale pojawiają się także w styczniu.

1.5.6. Wody geotermalne.

Wielkopolska położona jest na Niżu Polskim, jednej z trzech jednostek geologicznych Polski zasobnej w wody geotermalne. W granicach województwa wielkopolskiego znajdują się fragmenty 3 okręgów geotermalnych wchodzących w skład Prowincji Środkowoeuropejskiej, tj. Pomorski, Szczecińsko - Łódzki i Sudecko - Świętokrzyski.

Z badań przeprowadzonych na Niżu Polskim przez Państwowy Instytut Geologiczny wynika, że obszar województwa wielkopolskiego stanowi perspektywiczny rejon dla eksploatacji wód geotermalnych. Najkorzystniejsze warunki hydrogeologiczne i termiczne wód dolnej kredy, umożliwiające ich praktyczne wykorzystanie (ze szczególnym wskazaniem na balneoterapię i rekreację), występują w pasie szerokości ok. 65 km, przebiegającym centralnie przez województwo z południowego wschodu na północny zachód, natomiast wody termalne zbiornika jury dolnej kwalifikujące się do wykorzystania (szczególnie w

rekreacji) występują na obszarze całego województwa, z wyjątkiem południowej i południowo – zachodniej części a więc także na terenie objętym opracowaniem.

1.5.7. Przyroda, krajobraz, powierzchnia ziemi, różnorodność biologiczna, zwierzęta i rośliny.

Ważną częścią składową miasta Okonek są tereny zielone, które zajmują powierzchnię ok. 34,3 ha z czego 20,3 ha – to zieleń pielęgnowana. Przyroda występująca na analizowanym terenie charakteryzuje się zbiorowiskiem roślin składających się zarówno z gatunków naturalnych, tj. zadrzewienia, zarośla jak i wprowadzonych przez człowieka, czyli utworzonych w wyniku działalności gospodarczej. Jest obszarem, na którym występuje roślinność drzewiasta, zarośla, topole i olsze. W lasach gminy głównym gatunkiem lasotwórczym jest sosna pospolita, inne krajowe drzewa iglaste to świerk pospolity i modrzew europejski. Drzewa liściaste reprezentowane są przez brzozę, buk zwyczajny, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, olszę. Istniejący drzewostan wymagający zachowania to: zadrzewienia tworzące aleje i szpalery wzdłuż ulic: Chłopickiego (odcinek wschodni), Leśnej (odcinek zachodni) i Lipowej. Wykazuje dobry stan zdrowotny.

Mamy tu do czynienia z krajobrazem przeobrażonym (w różnym stopniu). W analizowanym krajobrazie wyróżnia się płaski teren doliny rzeki Czarnej płynącej głęboko wciętym korytem, który wyraźnie zaznacza się w rzeźbie tego terenu. Dolina rzeczna, powyżej terenu objętego opracowaniem aż do ujścia, bogato urzeźbiona z licznymi podmyciami i urwiskami. Stoki porośnięte buczynami przechodzącymi w grądy. W rzece tej jako wyjątkowe zjawisko należy wymienić występowanie włosienicznika pędzelkowatego objętego ścisłą ochroną gatunkową, który posiada tylko kilka stanowisk w kraju oraz rzęśl jesienna. Obecność terenów wodnych sprzyja występowaniu gatunków zwierzęcych takich jak ryby, gady, płazy. W zakolach rzeki pozostałości lasów łęgowych.

Brak jest publikacji na temat lokalnej flory i fauny. Z tego powodu główne źródło informacji o przedmiotowym terenie stanowią własne badania terenowe. Inwentaryzację z zakresu flory i siedlisk wykonano zatem w oparciu o wizje terenowe oraz na podstawie publikacji dotyczących obszaru analizowanego oraz obszarów sąsiednich. Obszar badań stanowił teren objęty przystąpieniem do sporządzenia planu, wraz z terenem przyległym.

Potencjalna roślinność naturalna

Pojęcie potencjalnej roślinności naturalnej oznacza hipotetyczny, możliwy stan sukcesji roślinności (pierwotnej lub wtórnej) jaki mógłby powstać, gdyby ustał wpływ działalności człowieka oraz naturalnych czynników destrukcyjnych. Określenie potencjalnych zespołów roślinnych pozwala zatem uzyskać wyobrażenie na temat szaty roślinnej, jaka rozwinęłaby się w danych warunkach siedliskowych, gdyby przyroda mogła rozwijać się samoczynnie. Według „Mapy naturalnej roślinności potencjalnej Polski” (Matuszkiewicz, 2008, arkusz nr B1), na obszarze opracowania występują potencjalne siedliska grądu środkowoeuropejskiego, odmiana śląsko-wielkopolska, forma niżowa, seria żyzna (Galio-Carpinetum). W chwili obecnej siedliska te są w całości zajęte przez grunty zabudowane.

Roślinność rzeczywista

Rzeczywista szata roślinna omawianego terenu została przekształcona w wyniku planowanej działalności człowieka i znacząco różni się od roślinności potencjalnej. Na obszarze opracowania znajdują się zbiorowiska roślinne o różnym stopniu zachowania cech naturalnych charakterystycznych dla poszczególnych ekosystemów, na ogół przekształcone w wyniku działalności człowieka oraz zbiorowiska będące świadectwem planowanego kształtowania i wzbogacania krajobrazu, a także zbiorowiska będące efektem spontanicznej

sukcesji na terenach ugorowanych i odłogowanych. Zbiorowiska te różnią się genezą powstania, bogactwem fitocenoz, powiązaniem z biotopem, odmiennością krajobrazu oraz walorami użytkowymi i ekologicznymi. Obecny skład gatunkowy drzewostanów w znacznym stopniu odbiega od ukształtowanych przed wiekami składów naturalnych zbiorowisk leśnych. Antropopresja spowodowała zmianę zarówno składu gatunkowego drzewostanów, jak i zmianę poszczególnych fitocenoz leśnych. Niektóre zbiorowiska lasów liściastych zanikły zupełnie lub występują wyspowo i fragmentarycznie na niewielkich powierzchniach. Zwiększeniu uległ natomiast powierzchniowy udział porolnych zbiorowisk borowych. Występujące na rozpatrywanym obszarze ekosystemy użytków rolnych to grunty rolne i nieużytki. Stwierdzono tu występowanie takich roślin, jak: bylica pospolita, bylica piołun, mniszek lekarski, babka zwyczajna i lancetowata, krwawnik pospolity, budziszek drobny, glistnik jaskółcze ziele, pokrzywa, starzec, jastrzębiec kosmaczek, skrzyp polny, szczaw polny oraz pospolite gatunki traw, w tym: perz właściwy, kupkówka pospolita, żarnowiec miotlasty.

Szlakom komunikacyjnym, obszarom wydeptywanym oraz placom i obszarom zabudowy towarzyszą z kolei liczne gatunki ruderalne. Spotkać tu można m.in. gatunki takie, jak: wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare* L., perz właściwy *Elymus repens* (L.) Gould, babka zwyczajna *Plantago major* L., babka lancetowata *Plantago lanceolata* L., sałata kompasowa *Lactuca serriola* L., krwawnik pospolity *Achillea millefolium* L., tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris* (L.) Medik., wiechlina roczna *Poa annua* L., cykoria podróżnik *Cichorium intybus* L., bniec biały *Melandrium album* (Mill.) Garcke, wiesiołek dwuletni *Oenothera biennis* L., pasternak zwyczajny *Pastinaca sativa* L., stulicha psia *Descurainia sophia* (L.) Webb ex Prantl, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* L., nawłóć pospolita *Solidago virgaurea* L. i inne.

Większość wymienionych gatunków związana jest z siedliskami ruderalnymi, poddanymi presji mechanicznej – wydeptywanie, wyjeżdżanie. Skupiska drzew i krzewów towarzyszą także istniejącym na rozpatrywanym obszarze terenom mieszkaniowym i usługowym. Są to zarówno drzewa owocowe, jak i ozdobne, a wśród nich nasadzenia zimozielonych gatunków iglastych.

Zarówno szata roślinna, jak i flora w Okonku jest dość uboga, a jej zróżnicowanie związane głównie z naturalnymi warunkami siedliskowymi i sposobem gospodarowania.

Obszary porolne nie przedstawiają wartości pod względem szaty roślinnej. Wzbogaceniem przedmiotowego krajobrazu są zadrzewienia, które dokładają wartości zarówno w sensie ekologicznym, jak i estetycznym. Na obszarze analizy bioróżnorodność florystyczna ekosystemu jest niewielka, roślinność w większości nie jest wartościowa z przyrodniczego punktu widzenia, a jej funkcja polega głównie na tworzeniu powierzchni biologicznie czynnej. **Nie stwierdzono na obszarze planowanej inwestycji gatunków roślin objętych ochroną prawną.**

Na obszarze objętym niniejszą analizą **nie stwierdzono występowania gatunków zwierząt, roślin i grzybów objętych ochroną gatunkową**, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r., poz. 2183), w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409) oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408).

Nie stwierdzono również występowania gatunków z załącznika IV Dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (dz. U. L 206 z 22.7.1992, s. 7) – tzw. dyrektywy siedliskowej, a także gatunków zagrożonych wyginięciem lub rzadkich. Faunę omawianego terenu reprezentują głównie owady, ptaki oraz drobne ssaki, a także zwierzęta towarzyszące człowiekowi.

Okonek leży w obrębie korytarza ekologicznego Dolina Parsęty Południowy (KPn-16B). Obejmuje jego zachodnią część oraz graniczy z korytarzem od strony południowo-wschodniej. Korytarz ten stanowi połączenie Pojezierza Ińskiego z dorzeczem Parsęty wraz z korytarzami GKpn-20 i Kpn-16F.

Podsumowując – na omawianym obszarze nie stwierdzono występowania siedlisk przyrodniczych podlegających ochronie oraz gatunków roślin, zwierząt i grzybów objętych ochroną gatunkową.

W granicach obszaru opracowania nie występują obszarowe formy ochrony przyrody, ustanowione na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

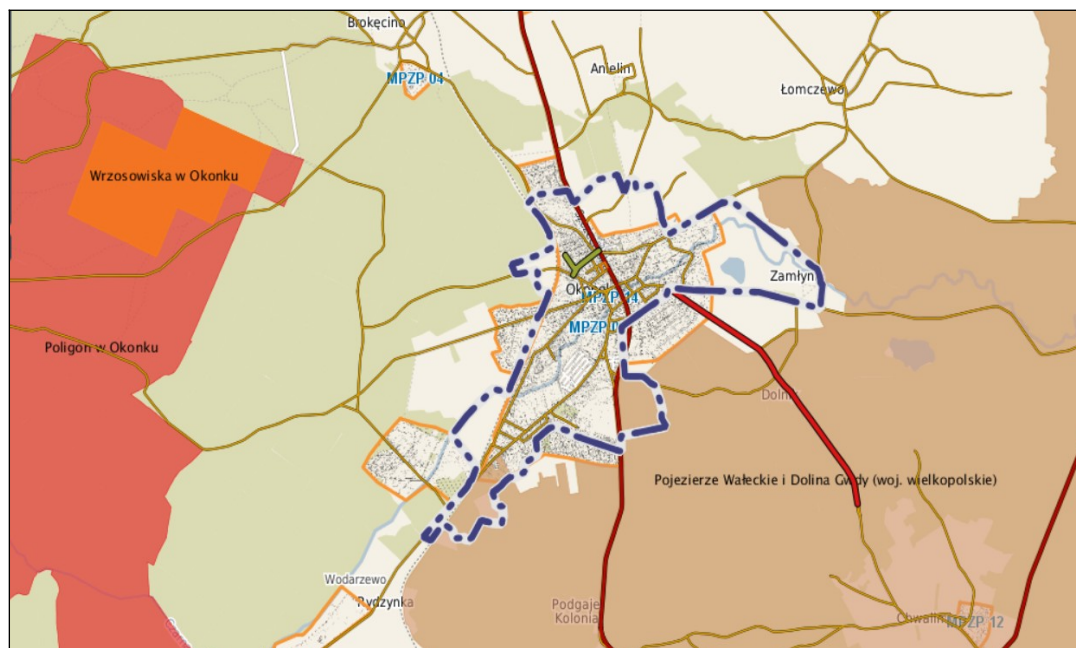
Obszar projektu Planu leży w sąsiedztwie obszaru chronionego krajobrazu „Pojezierze Waleckie i Dolina Gwdy”, ustanowionym w drodze uchwały Nr IX/56/89 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Pile z dnia 31 maja 1989 r. (Dz. Urz. Woj. Pilskiego Nr 11/89 poz.95).

„Poligon w Okonku”, jest rozległym obszarem oddalonym ok. 4 km na zachód od omawianego terenu zatwierdzonym decyzją Komisji Europejskiej w ramach sieci Natura 2000 i utworzonym na podstawie Dyrektywy Siedliskowej o kodzie PLH300021. W obszarze „Poligonu w Okonku” utworzono rezerwat przyrody „Wrzosowiska w Okonku”, którego celem jest zachowanie kompleksu wrzosowisk i muraw napiaskowych z charakterystyczną florą i fauną rozciągających się na obszarze ok. 204 ha.

Ze względu na znaczne odległości ww. form ochrony przyrody od rozpatrywanego terenu oraz planowane rozwiązania przestrzenne Planu, w niniejszym opracowaniu pominięto ich charakterystykę.

Zasady dotyczące zachowania i ochrony dóbr kultury współczesnej, walorów krajobrazowych, przyrody i środowiska są uwzględnione w sporządzanym projekcie zmiany zagospodarowania przestrzennego.

Ryc. 3. Obszary prawnie chronione na tle terenu miasta Okonek

<http://www.okonek.e-mapa.net/>

1.6.0. Warunki klimatyczne i jakość powietrza.

Region klimatyczny analizowanego obszaru zaliczany jest do grupy regionów o klimatach cechujących się przejściowością i zmiennością, pozostających pod wpływem mas powietrza. Na terenie tym mamy do czynienia zasadniczo z trzema podstawowymi rodzajami mas powietrza: polarnym, arktycznym i zwrotnikowym.

Omawiany obszar posiada wpływy związane z intensywnym zalesieniem okolicznych terenów. Znajduje to odzwierciedlenie przede wszystkim w lokalnych uwarunkowaniach topoklimatycznych. Duże powierzchnie leśne oddziałują pozytywnie na najniższe warstwy atmosfery między innymi: spowalniając prędkość wiatrów, wprowadzając dodatkową ilość pary wodnej do powietrza w okresach suchych, generując prądy konwekcyjne sprzyjające przewietrzaniu terenów miejskich. Pomimo korzystnych warunków aerosanitarnych, mogą okresowo wzrastać stężenia alergenów, szczególnie w okresach pylenia najpowszechniejszych roślin.

Powietrze atmosferyczne stanowi jeden z podstawowych elementów składowych środowiska, w którym przebiegają najważniejsze procesy życiowe. Z tego powodu ogromnie ważna jest jego jakość, na którą wpływ wywierają zanieczyszczenia. Należy je rozumieć jako substancje, które w wyniku naturalnych zdarzeń lub działalności ludzkiej dostają się do atmosfery zmieniając ilościowo i jakościowo skład powietrza.

Na stan zanieczyszczenia powietrza bezpośrednio wpływa wielkość wprowadzanych do atmosfery strumieni zanieczyszczeń.

1.6.1. Dynamika powietrza atmosferycznego.

Teren objęty opracowaniem charakteryzują wiatry zachodnie, południowo-zachodnie i północno-zachodnie. Występują one z częstotliwościami przekraczającymi 50% w skali roku. Średnie prędkości wiatru poza terenami zabudowanymi wynoszą około 4 m/s. Większe prędkości wiatrów występują zwykle z kierunków o wyższych frekwencjach. Cisze atmosferyczne notowane były głównie w miesiącach wrzesień-październik.

Najwięcej okresów bezwietrznych występuje w okresie jesieni, a najmniej przypada na okres zimy. Wiatry silne i bardzo silne występują stosunkowo rzadko, tj. o prędkości do 10 m/s występują przeciętnie przez 11 dni w roku, a o prędkości 15 m/s (bardzo silne) przeciętnie ok. 1 dnia w roku. Latem przeważają wiatry z kierunku wschodniego, zimą wiatry zachodnie i południowo-wschodnie. Średnia prędkość wiatru waha się w granicach 3,4 m/s.

Względna wilgotność powietrza wynosi około 81% a zachmurzenie ogólne nieba około 56%.

Pomimo korzystnych warunków aerosanitarnych, mogą okresowo wzrastać stężenia alergenów, szczególnie w okresie pylenia najpowszechniejszych roślin (np. sosny).

1.6.2. Opady atmosferyczne.

Wielkość opadów atmosferycznych zależy w dużej mierze od ukształtowania terenu. Kulminacja Garbu Pomorskiego, a w tym okolice terenu objętego opracowaniem, stanowią wyniesienie, na którym zachodzi kondensacja pary wodnej w powietrzu i częściej niż w innych regionach województwa występują tu opady.

Należy jednak podkreślić, że opady są zmiennym elementem klimatu i ich rozkład czasowo-przestrzenny może podlegać zróżnicowaniu nawet rozkładzie rocznym.

Na analizowanym obszarze zaznacza się istotna zmienność sum opadów poszczególnych lat w zależności od charakteru danego roku. W roku normalnym (przeciętnym) roczna suma opadów mierzona na posterunku opadowym w Okonku wynosi 620 mm, dla roku wilgotnego (1980) roczna suma opadów wynosiła 847 mm, zaś dla roku suchego (1992) zaledwie 415 mm.

Wobec takiego rozkładu wielkości sum opadów, maksymalne odchylenie ich sumy w roku wilgotnym w stosunku do roku normalnego wynosi ponad 136%, natomiast w przypadku roku suchego nieco ponad 66%. Przeciętnie najwyższe sumy miesięczne opadów mają miejsce w lipcu (77 mm), a najniższe w lutym (36 mm). Największą zmienność opadów atmosferycznych przypada na miesiące letnie.

1.6.3. Ocena poziomów substancji i stan czystości powietrza.

Stężenie zanieczyszczeń w powietrzu atmosferycznym jest związane ze stopniem koncentracji źródeł emisji zanieczyszczeń, wielkością emisji, warunkami rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń oraz wpływem zanieczyszczeń transgranicznych.

Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza jakoś środowiska na obszarze opracowania jest zadowalająca, na co wskazują badania zanieczyszczenia powietrza przeprowadzone w 2020 roku przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu. Ich wyniki zostały zawarte w dokumencie WIOŚ pt. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020” (GIOŚ, 2021). Wynika z nich jednoznacznie, że na terenie gminy Okonek, w tym obszarze opracowania, nie stwierdzono żadnych przekroczeń. W związku z powyższym wymagane działania mają polegać na utrzymaniu jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie.

Odnosnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar Okonka przydzielono do strefy wielkopolskiej, obejmującej całe województwo poza Poznaniem i Kaliszem. Pełna ocena stanu czystości obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla. Według Rocznej oceny jakości powietrza w województwie wielkopolskim wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z poniższych klas:

- do klasy A – jeżeli stężenia zanieczyszczenia na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- do klasy B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji;
- do klasy C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy;
- do klasy D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;
- do klasy D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziom celu długoterminowego.

W 2020 roku wykonano ocenę jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Uwzględniając kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia strefę wielkopolską zakwalifikowano do klasy C pod kątem zanieczyszczenia pyłem PM10 i benzo(a)pirenem, a w przypadku pozostałych substancji – do klasy A.

Oprócz oceny pod kątem ochrony zdrowia badano również jakość powietrza z uwzględnieniem kryteriów dla ochrony roślin. Badania wykonano wyłącznie dla strefy wielkopolskiej, określając stężenie zanieczyszczeń: ozonem, dwutlenkiem siarki i tlenkami azotu. We wszystkich trzech przypadkach zakwalifikowano ją do klasy A.

Ocena stanu zanieczyszczenia powietrza wykonywana jest w oparciu o wyniki badań monitoringowych prowadzonych przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Poznaniu opublikowanych w opracowaniu pt. „Roczna ocena jakości powietrza w województwie wielkopolskim. Raport wojewódzki za rok 2020”.

Aktualny stan jakości powietrza w strefie gminy Okonek przedstawia poniższa tabela.

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C oraz A1, C1 dla pyłu PM_{2,5}) [źródło: GIOŚ]

Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO ₂	C ₆ H ₆	CO	O ₃	PM ₁₀	Pb	As	Cd	Ni	B(a)P	PM _{2,5}
strefa wielkopolska	PL3003	A	A	A	A	A1	A	A	A	A	A	C	C1 ²

1) Dla ozonu – poziom celu długoterminowego, strefy uzyskały klasę D2

2) Dla pyłu PM_{2,5} – poziom dopuszczalny I faza, strefa wielkopolska uzyskała klasę A.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Klasy stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskane w ocenie rocznej dokonanej z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony roślin - klasyfikacja podstawowa (klasy: A, C) [źródło: GIOŚ]

Nazwa strefy	Kod strefy	SO ₂	NO _X	O ₃
strefa wielkopolska	PL3003	A	A	A

Dla ozonu – poziom celu długoterminowego strefa wielkopolska uzyskała klasę D2

Największe emisje zanieczyszczeń do atmosfery na terenie Okonka związane są z emisjami powstałymi w wyniku spalania węgla przez lokalne źródła oraz emisjami spalin samochodowych, głównie w centrum oraz wzdłuż drogi. Na analizowanym obszarze, w wyniku inwestycji modernizacyjnych, nie występują zakłady emitujące znaczne zanieczyszczenia do atmosfery.

Generalnie stan powietrza pogarsza się zawsze w miesiącach zimowych, gdzie oprócz emisji komunikacyjnej pojawia się jeszcze emisja zanieczyszczeń ze spalania energetycznego – w szczególności chodzi tu o emisję niską i stosowanie w indywidualnych gospodarstwach domowych paliw nieekologicznych (węgiel kamienny).

1.7.0. Klimat akustyczny.

Stan klimatu akustycznego jest istotnym czynnikiem określającym jakość środowiska, bezpośrednio odczuwalnym przez człowieka i mającym fundamentalne znaczenie dla możliwości odpoczynku i regeneracji sił. Narażenie na hałas stanowi zagrożenie dla zdrowia człowieka.

Spośród wielu rodzajów hałasu (komunikacyjny, przemysłowy i komunalny) najtrudniejszy problem ze względu na obszar i liczbę osób objętych jego oddziaływaniem oraz praktyczne możliwości ograniczania, stanowi hałas komunikacyjny, w szczególności drogowy a dyskomfort akustyczny dotyczy najczęściej miejsca zamieszkania.

Hałas komunikacyjny jest zjawiskiem negatywnie oddziałującym na środowisko. Związany jest głównie z transportem drogowym a za wysoki poziom hałasu odpowiedzialne są głównie pojazdy ciężarowe typu TIR i autobusy.

Dla analizowanego obszaru – natężenie ruchu i jakość pojazdów jest znacząca bowiem obszar ten przylega do drogi krajowej 11 gdzie panuje istotny ruch pojazdów. Według badań wykonywanych w ramach Generalnego Pomiaru Ruchu w 2015r. średni dobowy ruch roczny pojazdów wynosi 5986 pojazdów silnikowych ogółem na dobę, z czego 1277 pojazdów na dobę stanowią samochody ciężarowe z przyczepą, a 706 lekkie pojazdy ciężarowe (dostawcze). W maju 2018 r. w ramach realizacji obowiązków zarządzających drogami wynikających z art.179 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, wykonane zostały mapy akustyczne dla dróg krajowych o ruchu powyżej 3 000 000 pojazdów rocznie na terenie województwa wielkopolskiego Odcinek drogi krajowej nr 11 w Okonku nie został objęty mapą akustyczną. Z powyższego wynika, iż analizowany teren zabudowy jest obszarem, dla którego nie jest wymagana mapa akustyczna.

2.0.0. Potencjalne zmiany istniejącego stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego planu.

W przypadku braku realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzennego stan środowiska tego terenu nie zmieni się i pozostanie w takim zakresie jaki opisano go w rozdziale VI pkt 1.0.0. Prognozy.

Brak realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzennego wiąże się z:

- ❖ nie wykorzystaniem istniejącej infrastruktury technicznej, tj; systemu sieci: wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej, telekomunikacyjnej;
- ❖ nie wykorzystaniem istniejących dróg, zjazdów, obszaru antropogenicznie zmienionego i korzystnie zlokalizowanego - do celów przemysłowych ujętych w ustaleniach studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Okonek;
- ❖ brakiem możliwości realizacji działań minimalizujących zapotrzebowanie na energię i zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych oraz umożliwiających zwiększenie komplementarnego wykorzystania OZE w celu dywersyfikacji zaopatrzenia w energię i zmniejszenia uciążliwości niskiej emisji. Tym samym nie przyczyni się do zwiększenia wykorzystania odnawialnych źródeł energii poprzez budowę nowych mocy, które będą zwiększały bezpieczeństwo energetyczne na poziomach; krajowym, regionalnym oraz lokalnym.

Należy zauważyć, że działanie poprzez prawo miejscowe jest niezwykle ważne z punktu widzenia ochrony środowiska. Plan jest również skutecznym narzędziem ochrony, ponieważ obejmuje ustaleniami poszczególne obszary funkcjonalne i ustala dla nich zasady zagospodarowania, uwzględnia ochronę obszarów i obiektów chronionych oraz podlega

strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko. Wydawane decyzje zatwierdzające projekty budowlane i udzielające pozwoleń na budowę dla działek znajdujących się w granicach obszaru objętego obowiązującym planem miejscowym muszą być z nim zgodne.

3.0.0. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.

Projekt planu przewiduje zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, które dotyczą między innymi zakazu lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii, w rozumieniu przepisów Prawa ochrony środowiska. Jednakże zakaz ten nie obejmuje: inwestycji celu publicznego i inwestycji liniowych, wszelkich działań w obrębie terenów przemysłowych, realizacji zabudowy i parkingów, garaży lub ich zespołów – w zależności od powierzchni terenu przeznaczanego pod dany rodzaj zabudowy i zagospodarowania terenu, zakładów rzemieślniczych i usługowych – na terenach usługowych, zagospodarowania terenów rolniczych, z wyłączeniem realizacji obiektów inwentarskich, chowu i hodowli ryb w stawach typu karpiego i pstrągowego, chowu i hodowli zwierząt inwentarskich w ilości do 210 DJP na terenie zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych, hodowlanych lub ogrodniczych, instalacji do produkcji energii elektrycznej oraz ciepłej, wierceń, budowli przeciwpowodziowych, urządzeń wodnych i budowli wodnych, gospodarowania wodą w rolnictwie, zalesień i scaleń gruntów, gospodarki wodnej, wodno-ściekowej i odpadami, z wyłączeniem składowisk odpadów.

Zakres i skala oddziaływania na środowisko ww. przedsięwzięć dopuszczonych do realizacji zapisami projektu planu, zostanie określona w dalszej części opracowania oraz podczas postępowania prowadzącego do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w momencie kiedy będą znane ich szczegółowe rozwiązania i parametry projektowanych przedsięwzięć bowiem oddziaływanie określonego rodzaju zagospodarowania terenu często jest zależne od zastosowania rozwiązań technologicznych, które nie są znane na etapie opracowania planu.

Analiza dostępnych materiałów źródłowych, istniejących uwarunkowań i przypuszczalnych oddziaływań na środowisko, zarówno krótko jak i długookresowych, wskazuje, iż cechy i stan środowiska na omawianym obszarze nie stanowią przeszkody dla proponowanego w projekcie planu zagospodarowania.

Obecny stan środowiska analizowanego obszaru powstał w wyniku przekształceń, do których doprowadziła działalność człowieka. Zmiany zaszły we wszystkich komponentach środowiska przyrodniczego, przy czym zakres tych zmian jest zróżnicowany. Zgodnie z wiedzą na temat struktury i funkcjonowania ekosystemów wszystkie elementy biotyczne uwarunkowane są elementami abiotycznymi, jednocześnie wzajemnie na siebie wpływają i ulegają modyfikacji. Szczególnie wyraźnie przeobrażenia dotyczą szaty roślinnej. Najbardziej wrażliwym na antropopresję geokomponentem jest biosfera. Na przestrzeni lat szata roślinna podlegała dalszym przekształceniom. W chwili obecnej zieleń analizowanego obszaru związana jest z zielenią przydrożną i polami uprawnymi oraz roślinnością synantropijną – zbiorowiska zarośli mieszanych i muraw. Jak wynika z ww. analizy, na obszarze opracowania zaszły istotne przekształcenia środowiska w zakresie biosfery. Na opisywanym obszarze są dostrzegalne zmiany w rzeźbie terenu – zmiany w litosferze. Zabudowywanie, realizacja nowych połączeń komunikacyjnych i poprowadzenie infrastruktury technicznej spowodowały istotne przekształcenia litosfery. Dotyczą one zastąpienia naturalnych gleb glebami nasypowymi w obszarze dróg. Ze zmianami rzeźby ściśle skorelowane były przekształcenia gleb, których odzwierciedleniem są utwory nasypowe w przypowierzchniowej warstwie gleb.

Na obszarach rolnych opracowania jedynym rodzajem oddziaływania na sferę środowiska przyrodniczego są stosowane w rolnictwie nawozy i środki ochrony roślin, które mogą przedostać się do wód lub gruntu. Pełnienie przez analizowany obszar dotychczasowych funkcji, może skutkować istotnymi zmianami stanu chemicznego i fizycznego wód gruntowych, a tym samym zasilanych przez nie wód powierzchniowych i podziemnych. Nie ma to jednak większego wpływu na głębsze, użytkowe poziomy wodonośne, bowiem chronione są one utworami słaboprzepuszczalnymi (głównie piaski i skały lite, silnie uszczelnione).

Podkreślić należy, iż obszar objęty niniejszym opracowaniem zlokalizowany jest poza obszarem zasobowym ujęcia wodnego. Opisane wyżej zmiany geokomponentów oddziałują na siebie wzajemnie i powodują degradację kolejnych. W wyniku chemizacji środowiska wodnego, poprzez eutrofizację i spływ z pól środków chemicznych następują zmiany w szacie roślinnej i drobnej faunie, występującej na danych użytkach przyrodniczych. Poprzez nadmierną eutrofizację następuje zarastanie śródpolnych zagłębień terenu wypełnionych niegdyś wodą.

Położenie rozpatrywanego terenu i stopień jego zagospodarowania sprawia, że działalność człowieka ma tu pewien wpływ na modyfikację klimatu. Na terenach zabudowanych panuje wyższa temperatura i mniejszy jest stopień wilgotności powietrza, wiatr lokalnie osiąga mniejszą prędkość.

Reasumując stwierdza się, że uzbrojenie terenu w sieci infrastruktury technicznej wpływa pozytywnie na ochronę wszystkich geokomponentów środowiska. Ocenia się, że stopień antropopresji analizowanego terenu oraz intensywność zmian zachodzących w środowisku są umiarkowane, typowe dla terenów miejskich.

Analiza dostępnych materiałów źródłowych, istniejących uwarunkowań i przypuszczalnych oddziaływań na środowisko, zarówno krótko jak i długookresowych, wskazuje, iż cechy i stan środowiska na omawianym obszarze nie stanowią przeszkody dla proponowanego w projekcie planu zagospodarowania.

4.0.0. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Na całym obszarze objętym projektem planu zagospodarowania przestrzennego nie występują obszary podlegające ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. Obszar objęty planem zagospodarowania przestrzennego znajduje się w znacznej odległości od Obszaru Chronionego Krajobrazu - Pojezierze Wałeckie i Dolina Gwdy.

Dla parametrów zagospodarowania terenu zdecydowano się na wprowadzenie zmian i nowych ustaleń. Zatem w zakresie infrastruktury technicznej przewiduje się pełne uzbrojenie techniczne w sieć wodociągową, gminą sieć kanalizacyjną i odprowadzenie ścieków bytowych i komunalnych do oczyszczalni ścieków, budowę obiektów służących gospodarowaniem wodami opadowymi, wykorzystaniem odnawialnych i alternatywnych źródeł energii z możliwością poboru ciepła z sieci ciepłowniczych, sieci elektroenergetycznej, gazowej sieci rozdzielczej.

Dopuszczenie proponowanego zagospodarowania omawianych terenów, które w głównej mierze formalizuje faktyczne wykorzystanie wskazanych w planie obszarów, będzie związane ze zmianą sposobów użytkowania. Realizacja nowych obiektów na terenach dotąd niezabudowanych, niewątpliwie będzie oddziaływać na kształtowanie i odbiór wizualny przestrzeni w obrębie terenów wskazanych pod lokalizację nowych inwestycji.

Poza ww., nie wskazuje się na inne problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia projektu planu. W związku z powyższym ocenia się, że realizacja ustaleń przedmiotowego planu nie spowoduje istotnych problemów związanych z ochroną środowiska.

Dla parametrów zagospodarowania terenu zdecydowano się na wprowadzenie zmian ustalonych we wcześniejszych uchwałach. Dopuszczenie proponowanego zagospodarowania omawianych terenów, które w głównej mierze formalizuje obecne faktyczne wykorzystanie wskazanych w planie obszarów, będzie związane ze zmianą sposobów użytkowania w niewielkim stopniu. Realizacja ustaleń planu nie zmieni wykorzystania i dotychczasowego stanu środowiska i nie stworzy problemów związanych z ochroną obszarów podlegających ochronie prawnej na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*.

5.0.0. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy ochrony środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.

Polska jest stroną wielu konwencji międzynarodowych w zakresie ochrony środowiska. Z ich ratyfikacji wynikają zobowiązania do podejmowania działań, mające wpływ na politykę państwa w dziedzinie ochrony środowiska oraz pośrednio na kierunki rozwoju gospodarczego kraju. Ich wagę podkreśla fakt nadrzędności prawa międzynarodowego względem aktów prawa wewnętrznego. Cele polityki UE w dziedzinie środowiska naturalnego zostały określone w art. 191 ust 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Na szczeblu krajowym ochronę środowiska zapewniają w szczególności art. 5 i art. 74 przyjętej w 1997 r. Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Podstawę do prowadzenia polityki ochrony środowiska w kraju, w myśl ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska stanowi Polityka ekologiczna państwa 2030 – strategia rozwoju w obszarze środowiska i gospodarki wodnej (PEP2030). Główną rolą tego dokumentu jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego państwa oraz rozwój potencjału środowiska na rzecz obywateli i przedsiębiorców.

Cele szczegółowe będą realizowane przez kierunki interwencji takie jak:

1) zrównoważone gospodarowanie wodami, w tym zapewnienie dostępu do czystej wody dla społeczeństwa i gospodarki oraz osiągnięcie dobrego stanu wód - poprzez m. in. opracowanie i aktualizację dokumentów strategicznych/planistycznych w zakresie gospodarowania wodami oraz działania, obejmujące kształtowanie krajobrazów sprzyjających zatrzymywaniu wody i ochronę wód morskich;

2) likwidacja źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza lub istotne zmniejszenie ich oddziaływania - poprzez m. in. ograniczenie niskiej emisji, odpowiednie planowanie przestrzenne i ochronę korytarzy i klinów napowietrzających;

3) ochrona powierzchni ziemi, w tym gleb - poprzez m. in. utrzymanie zadrzewień i zakrzaczeń śródpolnych, przeciwdziałanie zanieczyszczania gleby i ziemi substancjami mającymi negatywne oddziaływanie na zdrowie ludzi i stan środowiska oraz kierowanie się zasadą pierwszeństwa wtórnego użytkowania przestrzeni w procesach inwestycyjnych, która służy m.in. ograniczeniu zasklepiania powierzchni, prowadzącego do nieprzepuszczania wód opadowych i powietrza, w tym poprzez przekształcanie ich dotychczasowych funkcji. Kluczowe znaczenie dla ochrony gleb przypisuje się zasadom planowania przestrzennego, umożliwiającym ponowne wykorzystanie obszarów przemysłowych;

4) przeciwdziałanie zagrożeniom środowiska oraz zapewnienie bezpieczeństwa biologicznego, jądrowego i ochrony radiologicznej - m. in. poprzez badania dotyczących

potencjalnych skutków oddziaływania pól elektromagnetycznych oraz stosowanie instrumentów zapewniających ochronę oraz zapewnienie bezpieczeństwa jądowego i ochrony radiologicznej, szczególnie w kontekście planów budowy jądowych bloków energetycznych;

5) zarządzanie zasobami dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego, w tym ochrona i poprawa stanu różnorodności biologicznej i krajobrazu - m. in. poprzez przeciwdziałanie czynnikom i zjawiskom negatywnie oddziałującym na stan różnorodności biologicznej, do których należą w szczególności: przekształcenia i degradacja siedlisk, zmiany użytkowania terenu, nadmierna eksploatacja zasobów naturalnych, zanieczyszczenia środowiska czy rozprzestrzenianie się inwazyjnych gatunków obcych, działań zmierzających w kierunku zachowania różnorodności biologicznej, rozwoju zielonej i błękitnej infrastruktury oraz projektów dotyczących ochrony insitu lub ex-situ zagrożonych gatunków i siedlisk przyrodniczych;

6) wspieranie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej - m. in. poprzez prowadzenie wielofunkcyjnej i trwale zrównoważonej gospodarki leśnej;

7) gospodarka odpadami w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym - m. in. poprzez zapobieganie wytwarzaniu odpadów, tworzenie niezbędnej infrastruktury do selektywnego zbierania odpadów u źródła, aby zapewnić przygotowanie odpadów do ponownego użycia, lub recyklingu, zmniejszanie emisji gazów cieplarnianych z sektora gospodarowania odpadami, przede wszystkim ze składowisk odpadów, wspieranie inwestycji związanych z recyklingiem odpadów, przeróbką i wykorzystaniem surowców z wtórnego obiegu, przedsięwzięcia w zakresie wdrażania gospodarki odpadami o obiegu zamkniętym na poziomie gminnym oraz prace badawczorozwojowe i wdrożeniowe związane z innowacyjnymi technologiami środowiskowymi, dotyczącymi wykorzystania surowców wtórnych i gospodarki odpadami, realizowane m.in. przez podmioty tworzące system nauki i szkolnictwa wyższego oraz ich konsorcja z przemysłem;

8) zarządzanie zasobami geologicznymi przez opracowanie i wdrożenie polityki surowcowej państwa - – poprzez budowę sprawnego i efektywnego systemu zarządzania i gospodarowania wszystkimi rodzajami surowców mineralnych, w tym surowców wtórnych, w całym łańcuchu wartości oraz posiadanymi przez Polskę zasobami;

9) wspieranie wdrażania ekoinnowacji oraz upowszechnianie najlepszych dostępnych technik BAT - polegają na określaniu granicznych wielkości emisji dla większych zakładów przemysłowych;

10) przeciwdziałanie zmianom klimatu - m. in. poprzez ograniczenie emisję gazów cieplarnianych, działania na rzecz adaptacji do prognozowanych skutków zmian klimatu, wprowadzanie innowacyjnych technologii, wykorzystania dostępnych źródeł energii, wspierania działań na rzecz produkcji energii ze źródeł odnawialnych, magazynowania energii, rozwoju hybrydowych instalacji OZE;

11) adaptacja do zmian klimatu oraz zarządzanie ryzykiem klęsk żywiołowych - m. in. poprzez opracowanie i wdrożenie dokumentów strategicznych/planistycznych w zakresie gospodarowania wodami, wsparcie opracowania i wdrażania planów adaptacji do zmian klimatu dla obszarów zurbanizowanych, budowę niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i obiektów małej retencji (tam, gdzie to uzasadnione ekonomicznie, ekologicznie oraz społecznie), renaturyzację rzek i ich dolin, renaturyzację mokradeł oraz realizacji inwestycji mających na celu ochronę wybrzeża, połączonych z renaturyzacją wybranych fragmentów wybrzeża (wszędzie tam, gdzie jest to uzasadnione, celowe i możliwe) oraz poprzez rozwój zielonej i niebieskiej infrastruktury na terenach

zurbanizowanych, zarządzanie wodami opadowymi na obszarach zurbanizowanych poprzez różne formy retencji i rozwój infrastruktury zieleni, ograniczenie zajmowania gruntów oraz zasklepiania gleby, czy zagospodarowanie terenów oraz tworzenie warunków zabudowy obszarów, które są narażone na występowanie powodzi, podtopień oraz erozję brzegów morskich;

12) edukacja ekologiczna, w tym kształtowanie wzorców zrównoważonej konsumpcji - m. in. poprzez dokonanie bieżącej oceny efektywności i skuteczności udzielanej pomocy, zidentyfikowanie wszystkich znaczących przedsięwzięć środowiskowych realizowanych z udziałem środków publicznych, koordynację priorytetów inwestycyjnych w obszarze ochrony środowiska czy ułatwienie realizacji projektów zintegrowanych

Odnosząc się do określonych celów w Polityce ekologicznej państwa 2030 obejmujących gospodarkę wodno-ściekową w analizowanym projekcie planu zagospodarowania przestrzennego przewidziano budowę sieci wodociągowej i zaopatrzenie w wodę obiektów z gminnej sieci wodociągowej. Z punktu widzenia projektowanego dokumentu istotnym celem jest w szczególności budowa gminnej sieci kanalizacyjnej, a po jej wybudowaniu odprowadzenie ścieków bytowych i komunalnych do oczyszczalni ścieków. Jednakże do czasu budowy sieci kanalizacyjnej w planie przewidziano gromadzenie ścieków w zbiornikach bezodpływowych zlokalizowanych na terenie własnej działki i opróżnianych okresowo przez transport asenizacyjny.

Ponadto w Planie wprowadzono zasadę obejmującą zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na własnym terenie, odprowadzanie ich do kanalizacji deszczowej, a także ujmowanie tych wód w kanały deszczowe. Zwrócono uwagę także na fakt, iż ujmowanie wód opadowych i deszczowych w kanały jest konieczne wyłącznie, gdy obowiązek taki wynika z przepisów odrębnych. Poza tym w Planie dopuszczono powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, bez kanalizowania, w granicach własnej działki.

W projekcie Planu zagospodarowania wprowadzono zasadę zgodną z Polityką ekologiczną w zakresie gospodarowania odpadami, która wyrażona jest nakazem gromadzenia i segregacji odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie, zgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie oraz przepisami odrębnymi.

Wprowadzono zasadę w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego obejmującą stosowanie ograniczeń lub zakazów w zakresie eksploatacji instalacji, w których następuje spalanie paliw do celów grzewczych. Poprzez ograniczenie jakości i rodzaju paliw realizowane będą działania mające na celu poprawę jakości powietrza przez ograniczenie niskiej emisji, która jest główną przyczyną powstawania smogu.

Zgodnie z określonymi celami w Polityce ... w Planie wprowadzenie zasady w zakresie ochrony przed hałasem, tj. nakaz zachowania dopuszczalnych poziomów hałasu określonych w przepisach odrębnych na terenach zabudowy:

- mieszkaniowej jednorodzinnej;
  - mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego;
  - mieszkaniowo – usługowej;
  - związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
  - rekreacyjno-wypoczynkowych
- co wiąże się z ograniczeniem emisji hałasu z poszczególnych terenów objętych planem w sposób zapewniający zachowanie akustycznych standardów jakości środowiska na terenach podlegających ochronie akustycznej zlokalizowanych w sąsiedztwie.

W kontekście coraz częstszego występowania na terenie Polski fali upałów i nocy tropikalnych oraz susz na znaczeniu zyskują działania związane z adaptacją do zmian klimatu. Ich celem jest przeciwdziałanie miejskim wyspom ciepła poprzez rozbudowę terenów zieleni oraz powszechniejsze retencjonowanie wody na terenach miast i wsi.

Polityka ekologiczna państwa 2030 przewiduje, że działania adaptacyjne będą polegały m.in. na opracowaniu i wdrożeniu dokumentów strategicznych/planistycznych w zakresie gospodarowania wodami, wsparciu opracowania i wdrażania planów adaptacji do zmian klimatu, budowie niezbędnej infrastruktury przeciwpowodziowej i obiektów małej retencji, renaturyzacji rzek i ich dolin, renaturyzacji mokradeł oraz na rozwoju zielonej i niebieskiej infrastruktury. Działania ukierunkowane będą również na zarządzanie wodami opadowymi na obszarach zurbanizowanych poprzez różne formy retencji i rozwój infrastruktury zieleni, ograniczenie zajmowania gruntów oraz zasklepiania gleby. Działania adaptacyjne będą prowadzone także na obszarach wiejskich. Będą one miały na celu w szczególności zwiększenie odporności krajobrazu rolniczego na zmiany klimatu i ochrony produkcji rolnej. Chronione i rozwijane będą zadrzewienia śródpolne i przydrożne (szczególnie o charakterze unikalnym przyrodniczo lub kulturowo) oraz prowadzone będą nowe przydrożne nasadzenia z przewagą krzewów rodzimych o bujnym ulistnieniu, zwłaszcza w regionach najbardziej narażonych na suszę i pustynnienie, o niskim procencie lesistości.

Przedstawione w projekcie planu rozwiązania przestrzenne uwzględniają także uwarunkowania wynikające z **Krajowego Planu na Rzecz Energii i Klimatu, Polityka Energetyczna 2040.**

Polityka Energetyczna zawiera opis stanu i uwarunkowań sektora energetycznego i wskazuje trzy filary, na których oparto osiem celów szczegółowych, tj.:

- 1) optymalne wykorzystanie własnych zasobów energetycznych;**
- 2) rozbudowa infrastruktury wytwórczej i sieciowej energii elektrycznej.** Do 2040 r. zostanie zbudowany niemal nowy system elektroenergetyczny, którego silną podstawą będą źródła nisko i zero-emisyjne.
- 3) dywersyfikacja dostaw i rozbudowa infrastruktury sieciowej gazu ziemnego, ropy naftowej i paliw ciekłych.** Silne uzależnienie Polski od dostaw gazu ziemnego z jednego kierunku wymaga działań dywersyfikacyjnych. W tym celu zostanie zbudowane Baltic Pipe (połączenie Norwegia-Dania-Polska). Dostawy ropy naftowej, poprzez dostawy drogą morską, (rozbudowa naftowego Rurociągu Pomorskiego), a także sieci rurociągów, np. rurociąg Boronów-Trzebinia;
- 4) rozwój rynków energii.** Energii elektrycznej, gazu ziemnego, produktów naftowych przez większe wykorzystanie biokomponentów oraz paliw alternatywnych (LNG, CNG, biometan, wodór, paliwa syntetyczne) i rozwój elektromobilności;
- 5) wdrożenie energetyki jądrowej.** Cały program jądrowy zakłada budowę 6 bloków do 2043 r. W 2033 r. uruchomiony zostanie pierwszy blok jądrowy o mocy 1-1,6 GW, kolejne będą uruchamiane co 2-3 lata;
- 6) rozwój odnawialnych źródeł energii.** Przewidywany jest dalszy rozwój fotowoltaiki a także lądowych farm wiatrowych, oraz wzrost znaczenia biomasy, biogazu, geotermii w ciepłownictwie systemowym oraz pomp ciepła w ciepłownictwie indywidualnym, a w transporcie konieczne jest zwiększenie wykorzystania biopaliw zaawansowanych i energii elektrycznej;
- 7) rozwój ciepłownictwa i kogeneracji.** Na terenach, na których istnieją techniczne warunki dostarczenia ciepła z efektywnego energetycznie systemu ciepłowniczego, odbiorcy w pierwszej kolejności powinni korzystać z ciepła sieciowego, o ile nie zastosują bardziej ekologicznego rozwiązania.

Do pokrywania potrzeb cieplnych w sposób indywidualny powinno wykorzystywać się źródła o możliwie najniższej emisyjności (pompy ciepła, ogrzewanie elektryczne, gaz ziemny, paliwa bezdymne) i odchodzić od węgla – w miastach do 2030 r., na terenach wiejskich do 2040 r.;

8) poprawa efektywności energetycznej. Nieefektywne wykorzystanie energii jest silnie związane z problemem niskiej emisji (spalanie niskiej jakości węgla oraz odpadów w gospodarstwach domowych; niewłaściwa obsługa instalacji; spalanie węgla w lokalnych ciepłowniach o niskiej sprawności; emisja komunikacyjna).

Głównym narzędziem walki z problemem jest powszechna termomodernizacja budynków mieszkalnych oraz zapewnienie efektywnego i ekologicznego dostępu do ciepła, co będzie mieć także wpływ na redukcję problemu ubóstwa energetycznego.

Na zmniejszenie emisji komunikacyjnej oddziaływać będzie rozwój elektromobilności i wodoromobilności oraz szeregu działań zaplanowanych dla rozwoju rynku paliw alternatywnych.

Przytoczone wyżej zapisy dokumentu Polityka Energetyczna Polski do roku 2040 zostały uwzględnione podczas opracowywania Planu zagospodarowania przestrzennego Gminy poprzez: zaopatrzenie w ciepło – ze źródeł ciepła w systemie indywidualnym lub zbiorczym, z zastosowaniem paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się normowymi wskaźnikami emisji lub z wykorzystaniem odnawialnych i alternatywnych źródeł energii. Prognozowany dokument dopuszcza pobór ciepła z sieci ciepłowniczych, w tym także zlokalizowanych poza granicami planu oraz budowę dystrybucyjnej sieci elektroenergetycznej zapewniającej dostawę energii elektrycznej do odbiorców, w tym linii rozdzielczych kablowych lub napowietrznych: niskiego, średniego oraz wysokiego napięcia.

Ponadto istotnym sposobem uwzględnienia Polityki Energetycznej Polski w analizowanym Planie jest wskazanie na budowę gazowej sieci rozdzielczej niskiego lub średniego ciśnienia.

Dla niniejszego projektu planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z ustawą o oś zostanie przeprowadzona strategiczna ocena oddziaływania na środowisko bowiem projekty planów w dziedzinie zagospodarowania przestrzennego miast wyznaczają ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć między innymi mogących znacząco oddziaływać na środowisko, wymienionych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Opracowany projekt planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia cele ochrony środowiska wymienione w powyższych dokumentach w szczególności poprzez:

- zastosowanie do celów grzewczych paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji oraz z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności;
- pobór ciepła także z sieci ciepłowniczych dla których przewiduje się przebudowę, rozbudowę istniejącej lub budowę nowej sieci ciepłowniczej;
- wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych i alternatywnych źródeł energii;
- budowę gazowej sieci rozdzielczej niskiego lub średniego ciśnienia;
- gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie;

- budowę, obiektów służących gospodarowaniem wodami opadowymi i roztopowymi i dopuszcza powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i roztopowych bez ich odprowadzania do kanalizacji;
- budowę sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem ścieków komunalnych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków;
- gminną sieć wodociągową.

Należy uznać, że zasady planu wpisują się w wymienione wyżej cele ochrony środowiska także z uwagi na:

- nie wyznaczanie nowych funkcji o dużym zapotrzebowaniu wody a także ustalając zagadnienia zaopatrzenia w wodę w sytuacjach kryzysowych oraz do celów gaśniczych;
- właściwą współzależność pomiędzy trzema podstawowymi sferami rozwoju: społeczną, gospodarczą i ochroną środowiska przyrodniczego, które stanowią ramy ochrony środowiska ustanowione w ww. dokumentach;
- odpowiednią do sytuacji gospodarkę wodno-ściekową, przy braku konieczności ochrony gruntów rolnych (plan obejmuje grunty wyłączone z produkcji rolnej oraz przeznaczone już na cele nierolnicze i nieleśne), zakazując realizacji zakładów stwarzających zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, wymagania ład przestrzennego skupiając zabudowę w obszarze istniejącego terenu produkcyjnego;
- zgodnie z polityką przestrzenną ww. dokumentów dostosowano zagospodarowanie omawianego obszaru do kontekstu i otoczenia.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że projekt planu zagospodarowania przestrzennego chroni elementarne jednostki środowiska naturalnego, poprzez :

Ochrona wód.

W celu osiągnięcia celu związanego z ochroną wód projekt planu zagospodarowania przestrzennego zakłada system zaopatrzenia w wodę z lokalnej sieci wodociągowej a dla warunków specjalnych dopuszcza pobór wód z niezależnego ujęcia wody.

Ochronę wód podziemnych zapewniają także ustalone zasady odprowadzania ścieków komunalnych. Zanieczyszczenie wód podziemnych następuje głównie przez infiltrację zanieczyszczonych wód z powierzchni ziemi, a głównie przez infiltrację ścieków odprowadzanych do gruntu. Przedstawiony system odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej z doprowadzeniem ścieków do oczyszczalni, stanowi realizację celów ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym. Zatem należy uznać, że cele ochrony środowiska zawarte w ww. projektach i programach ochrony środowiska zostaną spełnione.

Nie ujmowanie wód opadowych i roztopowych w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne z dachów budynków, obiektów budowlanych i innych trwałych nawierzchni niezanieczyszczonych wiąże się z racjonalnym gospodarowaniem zasobami wodnymi.

Ochrona powietrza.

Projektowane zastosowanie paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi i zastosowanie kotłów o wysokim stopniu sprawności jest zalecanym sposobem ochrony powietrza atmosferycznego. Jednakże na szczeblu międzynarodowym i wspólnotowym dla projektowanego zagospodarowania preferowanym rozwiązaniem jest ciepłociąg doprowadzający energię cieplną z elektrociepłowni zasilanej energią odnawialną.

Gmina nie posiada kotłowni zasilanej taką energią jednakże projekt planu umożliwia na przyszłość i przewiduje pobór ciepła z sieci ciepłowniczej zlokalizowanej poza granicami planu. Ponadto umożliwia realizację i wykorzystanie alternatywnych źródeł energii.

Gospodarka odpadami.

Dobrze zorganizowany system gospodarowania odpadami poprzez wzrost odzysku odpadów jest warunkiem realizacji celów określonych w wyżej wymienionych dokumentach w zakresie poprawy jakości środowiska, jak i racjonalnego korzystania z jego zasobów.

W projekcie zmiany planu zagospodarowania przestrzennego cele powyższe zostały zagwarantowane poprzez gromadzenie i segregację odpadów w miejscach ich powstawania oraz ich dalsze zagospodarowanie. Zbieranie odpadów zapewnia komunalny system gromadzenia, segregacji i wywozu odpadów na wysypisko, gdzie odpady komunalne poddawane są procesom unieszkodliwiania.

6.0.0. Przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne skutków zagospodarowania przestrzennego na środowisko.

6.1.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na wody.

Ocena oddziaływania na wody podziemne polega na przeprowadzeniu analizy w zakresie sposobu i zasięgu korzystania z tych wód. Czynniki decydującymi o oddziaływaniu na te elementy środowiska są między innymi:

- ❖ głębokość zalegania pierwszego poziomu wodonośnego i rodzaju gruntu izolującego te wody od wpływów powierzchniowych,
- ❖ głębokość występowania głównego poziomu wodonośnego i profilu geologicznego warstw nieprzepuszczalnych,
- ❖ ilość pobieranej wody na potrzeby użytkowników w odniesieniu do istniejących zasobów eksploatacyjnych,
- ❖ zagospodarowanie i wykorzystanie terenu z uwzględnieniem poziomu występowania wód podziemnych i warstw przepuszczalnych w profilu glebowym,
- ❖ czas przesączania wód z powierzchni terenu do warstwy wodonośnej,
- ❖
- ❖ urządzenia przewidziane do odbierania ścieków bytowych z terenu objętego zmianą planu uwzględniające pojemność zabezpieczającą przyjęcie powstających ścieków.

W omawianym projekcie planu dla dokumentowanego obszaru ilość pobieranej wody zwiększy się. Dla warunków specjalnych nie dokonano analizy i oceny przewidywanych znaczących oddziaływań na zasoby ilościowe wód podziemnych, gdyż umożliwienie poboru wód z ujęć indywidualnych, dotyczy poważnych awarii lub sytuacji kryzysowych (stany nadzwyczajne, klęski żywiołowe). Dla ww. sytuacji szczególnych zagrożeń zgodnie z Prawem ochrony środowiska nie dokonuje się oceny oddziaływania na środowisko, gdyż zjawiska te są nieprzewidywalne.

Tym samym w prognozie nie poddano analizie i ocenie przewidywanych oddziaływań na zasoby ilościowe wód podziemnych bowiem na tym etapie opracowania nie można ich przewidzieć. Jednocześnie zgodnie z przepisami ustawy Prawo wodne wody, jako integralna część środowiska oraz siedliska dla roślin i zwierząt podlegają ochronie, niezależnie od tego czyją stanowią własność. Zgodnie z art. 51 ust 1 Prawa wodnego *celem ochrony wód jest osiągnięcie celów środowiskowych dla JCWP, jednolitych części wód powierzchniowych, jednolitych części wód podziemnych oraz obszarów chronionych, a także poprawa jakości*

wód oraz biologicznych stosunków w środowisku i na terenach podmokłych. Problemem z zakresu zasobów wodnych obszaru miasta jest nierozwinięta gospodarka ściekowa oraz wodociągowa. Zgodnie z Planem Gospodarowania Wodami na analizowanym obszarze jakim jest dorzecze Odry stan ilościowy i chemiczny omawianej JCWPd określono jako dobry, a ocena ryzyka niespełnienia celów środowiskowych określona została jako niezagrażona. Cele środowiskowe dla omawianego JCWPd wskazują na utrzymanie dobrego stanu chemicznego ilościowego.

Z ustaleń § 4 ust. 2 pkt 9 projektu planu wynika, że na obszarze opracowania mogą być prowadzone działania związane z „wierceniami”. Zgodnie z art. 30 ustawy *Prawo wodne* wody podziemne wykorzystuje się przede wszystkim do zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi. Zgodnie z § 26 ust 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczona na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku m.in. do sieci wodociągowej. W rozporządzeniu mowa jest także, że w razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej działka może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody.

Biorąc pod uwagę zapewnienie racjonalizacji zaopatrzenia ludności oraz sektorów gospodarczych w wodę z zasobów podziemnych oraz otoczenia ich ochroną przed ilościową degradacją realizację ilościowych wód podziemnych należy umożliwić tylko i wyłącznie w przypadku:

- ❖ braku sieci wodociągowej do czasu jej realizacji;
- ❖ niewystarczającej przepustowości sieci wodociągowej;
- ❖ niewystarczających zasobów eksploatacyjnych ujęcia komunalnego;
- ❖ braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej.

Obszar objęty projektem planu położony jest poza strefą ochronną ujęcia wód podziemnych. Ponieważ położony jest w zasięgu Jednolitych Części Wód Podziemnych nr 26 (JCWPd) jego cele środowiskowe wyznaczone dla Jednolitych Części Wód Podziemnych, wynikają z ustawy *Prawo wodne* i obejmują zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a także ochronę i podejmowanie działań naprawczych i zapewnianie równowagi pomiędzy poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Analiza zapisów zawartych w projekcie planu, niewielkie uprzemysłowienie terenu względem jednolitych części wód pozwala stwierdzić, że nie istnieje ryzyko nie osiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami dla omawianego JCWPd i nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Analizując przewidywane oddziaływanie na stan wód podziemnych na skutek zastosowania zaprojektowanych w planie rozwiązań, w tym możliwych do wystąpienia sytuacji awaryjnych należy uwzględnić zapisy zawarte w §6 ust. 2 pkt 4 i 5 projektu plan ustalające budowę gminnej sieci kanalizacyjnej, a po jej wybudowaniu także jej przebudowę lub rozbudowę z odprowadzeniem ścieków komunalnych i bytowych do gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków, z zastrzeżeniem przepisów odrębnych. W § 4 ust. 3 projektu planu zakazano podejmowania działań, które mogą prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych, zgromadzonych w Głównym Zbiorniku Wód Podziemnych nr 126 – Zbiornik Szczecinek, nad którym położony obszar objęty ustaleniami planu. Jednocześnie na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku

w gminach właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie porządku i czystości przez przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej. Zgodnie z art. 26 ust. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w *sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie* działka budowlana przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczona na pobyt ludzi powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku m.in. do sieci kanalizacyjnej. Uznając, że analizowany obszar planu zagospodarowania, znajdujący się na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 126 jest w niewielkim stopniu uprzemysłowiony a wyniki badań modelowych oraz przeprowadzonych obliczeń potencjalnego czasu migracji zanieczyszczeń z powierzchni terenu wykazują, że główny poziom GZWP nr 126 charakteryzuje się bardzo małą podatnością na zanieczyszczenia, nie wyznaczono obszaru ochronnego i nie przewiduje się negatywnego wpływu na jakościowy i ilościowy stan wód przedmiotowego GZWP.

Powstanie nowych terenów inwestycyjnych związane będzie także z powstawaniem odpadów. Ze względu na ilość mogących powstać tu działek budowlanych oraz zapisy prognozowanego planu ustalające zasady gospodarowania odpadami, nie prognozuje się negatywnego oddziaływania powstających tu odpadów na stan jakości wód podziemnych. Odnosząc się do wpływu realizacji ustaleń Studium na jakość wód podziemnych stwierdza się, że realizacja inwestycji zgodnie z przepisami odrębnymi w zakresie ochrony środowiska będzie miała nieznacznie negatywny wpływ na przedmiotowy element środowiska wodnego. Kluczowym dla ograniczenia tego oddziaływania będzie tu wymienione w § 6 ust 2 pkt 1, 4 projektu planu zabezpieczenie środowiska wodnego poprzez realizację sieci infrastruktury technicznej – wodnej i kanalizacyjnej.

Z uwagi na zróżnicowaną przepuszczalność gruntów budujących obszar opracowania i potencjalne zagrożone infiltracją zanieczyszczeń, projekt planu szczególną ochroną obejmuje środowisko gruntowo-wodne. Największy wpływ na jakość wód podziemnych będzie miała budowa nowych sieci infrastruktury technicznej. Na etapie prac budowlanych może nastąpić zaburzenie stosunków wodnych obszarów bezpośrednio przyległych do terenów inwestycyjnych. Podczas prac ziemnych może bowiem dojść do przecięcia lokalnych warstw wodonośnych i powstania w ewentualnych wykopach baz drenażu z terenów przyległych. W przypadku realizacji inwestycji w wykopach, może powstać konieczność sztucznego, okresowego obniżenia zwierciadła wód gruntowych. Zmniejszenie powierzchni gruntu nad warstwami wodonośnymi lub ich całkowite odsłonięcie może doprowadzić do zanieczyszczenia wód gruntowych wskutek przedostawania się do nich produktów naftowych z pracujących maszyn i pojazdów. Ewentualne odwodnienia wykopów mogą spowodować zamulenie i zanieczyszczenie okolicznych wód płynących (rowy, rzeka Czarna) i stojących, do których wody będą odprowadzane z pompowań depresyjnych. Są to jednak oddziaływania prognozowane, które mogą powstać, lecz nie muszą. Umiejętne i właściwe prowadzenie prac inwestycyjnych ograniczy powstanie wyżej opisanych oddziaływań do minimum.

Podobnie jak w przypadku powierzchni i warunków gruntowych, realizacja dużej części inwestycji budowlanych, komunikacyjnych i infrastrukturalnych, związana jest z ryzykiem wystąpienia niekorzystnych oddziaływań na kształtowanie jakości i zasobów wód powierzchniowych oraz wód podziemnych. Zwiększanie powierzchni zabudowy związane jest bezpośrednio ze wzrostem udziału powierzchni trwale uszczelnionych oraz pojawianiem się obiektów, których funkcjonowanie związane jest (w różnym stopniu) z generowaniem ścieków. Skutkiem podejmowania tego rodzaju działań jest zmniejszenie udziału powierzchni zapewniających swobodną infiltrację wód opadowych i roztopowych (ograniczanie zasilania

wód podziemnych), przyspieszenie tempa spływu powierzchniowego na terenach trwale utwardzonych.

Efektom braku określenia zasad prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej na terenach zabudowy, jak również niewłaściwego zabezpieczenia środowiska gruntowo-wodnego na etapie realizacji poszczególnych inwestycji, może być zanieczyszczenie wód podziemnych i powierzchniowych lub obniżenie zwierciadła wód podziemnych. Lokalizacja nowych inwestycji budowlanych bez uwzględnienia konieczności maksymalnej ochrony lokalnych zasobów wód, może w skrajnych przypadkach prowadzić do istotnych zmian w zakresie przepływu i średnich stanów wód.

Aby zminimalizować lub wyeliminować ryzyko wystąpienia opisanych powyżej zjawisk, konieczne było wprowadzenie do projektu planu zapisów określających m.in. zasady prowadzenia gospodarki wodno-ściekowej, sposoby zagospodarowania wód opadowych i roztopowych oraz wymogi dotyczące zachowania odpowiedniego udziału powierzchni umożliwiających ich infiltrację. Analizując i oceniając przewidywane znaczące oddziaływania w związku z odprowadzaniem wód opadowych oraz określając wpływ ustalonych w projekcie planu rozwiązań w zakresie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych na zasoby jakościowe i ilościowe wód podziemnych oraz stan wód powierzchniowych oparto się na obowiązujące w tym zakresie przepisy prawa. W § 6 ust. 2 pkt 5 i 6 projektu planu ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej, tj. „budowa obiektów służących gospodarowaniu wodami opadowymi i roztopowymi, a także ujmowanie tych wód w kanały deszczowe a po ich wybudowaniu także ich przebudowa lub rozbudowa; ujmowanie wód opadowych i deszczowych w kanały jest konieczne wyłącznie, gdy obowiązek taki wynika z przepisów odrębnych, poza tym dopuszcza się powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i roztopowych, bez kanalizowania, przy czym gospodarowanie ww. wodami zapewnić w granicach każdej działki. Na obszarze planu wyznacza się między innymi tereny obiektów produkcyjnych, składów magazynów oraz usług, tereny zabudowy mieszkaniowej jedno i wielorodzinnej, zagrodowej i usługowej a także dróg publicznych. Analizując zapis zawarty w § 28 ust. 1 i ust. 2 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie działka budowlana, na której sytuowane są budynki, powinna być wyposażona w kanalizację umożliwiającą odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej. W przypadku budynków niskich lub budynków, dla których nie ma możliwości przyłączenia do sieci kanalizacji deszczowej lub ogólnospławnej, dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych na własny teren nieutwardzony, do dołów chłonnych lub zbiorników retencyjnych. Natomiast w świetle zapisu zawartego w § 8 pkt 1 ww. rozporządzenia budynki niskie to budynki do 12 m włącznie nad poziomem terenu lub mieszkalne o wysokości do 4 kondygnacji naziemnych włącznie. W przypadku terenów z budynkami niskimi podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych i roztopowych winno być zatrzymywanie na terenie, spowolnienie tempa spływu do odbiornika oraz naturalne oczyszczanie wód opadowych na miejscu, przed odprowadzeniem do odbiornika (np. poprzez spływ przez powierzchnie zadarnione). Natomiast dopuszczenie możliwości odprowadzenia wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej powinno odbywać się na terenach, w obrębie których możliwości zagospodarowania wód opadowych i roztopowych są ograniczone (np. duży udział powierzchni trwale uszczelnionych, trudne warunki gruntowo-wodne, itd.). W dokumentacji projektowej przed uzyskaniem pozwolenia na budowę należy dokonać analizy przepisu zawartego w § 17 ust.1 i 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 12 lipca 2019 r. w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego oraz warunków, jakie należy

spełnić przy wprowadzaniu do wód lub do ziemi ścieków a także przy odprowadzaniu wód opadowych lub roztopowych do wód lub urządzeń wodnych wody opadowe lub roztopowe, ujęte w otwarte lub zamknięte systemy kanalizacyjne, pochodzące z zanieczyszczonej powierzchni szczelnej: terenów przemysłowych, składowych, baz transportowych, portów, lotnisk, miast, dróg zaliczanych do kategorii dróg krajowych, wojewódzkich lub powiatowych klasy G, a także parkingów o powierzchni powyżej 0,1 ha, w ilości jaka powstaje z opadów o natężeniu co najmniej 15 l na sekundę na 1 ha, obiektów magazynowania i dystrybucji paliw, w ilości jaka powstaje z opadów o częstotliwości występowania jeden raz w roku i czasie trwania 15 minut, lecz w ilości nie mniejszej niż powstająca z opadów o natężeniu 77 l na sekundę na 1 ha mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75 a ustawy *Prawo wodne*, o ile nie zawierają substancji zanieczyszczających w ilościach przekraczających 100 mg/l zawiesiny ogólnej oraz 15 mg/l węglowodorów ropopochodnych. Wody opadowe lub roztopowe pochodzące z powierzchni innych niż powierzchnie, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzane do wód lub do urządzeń wodnych, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 75 a ustawy *Prawo wodne*, bez oczyszczania.

Przy spełnieniu ww. wymogów, ocenia się, że projektowane zmiany zagospodarowania terenu nie spowodują nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry”. Zarówno w odniesieniu do ścieków, jak i do odpadów, oddziaływania które wystąpią w obszarach zabudowy, ocenia się jako okresowe.

Opisane wyżej zmiany ocenia się jako pozytywne, bezpośrednie, stałe i długotrwałe. Zapisy projektu planu zapewniają ochronę przed negatywnym oddziaływaniem na wody podziemne i powierzchniowe. Prognozuje się, że stan wód podziemnych i powierzchniowych może ulec poprawie z uwagi na uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej oraz realizację kanalizacji na projektowanych terenach inwestycyjnych.

Analiza zapisów zawartych w projekcie planu, niewielkie uprzedmiotowienie terenu względem jednolitych części wód pozwala stwierdzić, że nie istnieje ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami dla omawianego JCWPd i nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych.

Na podstawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry rzeka Czarna jest ciekim wodnym w zlewni JCWP rzeki Gwda przynależnej do regionu wodnego Warty. Przeprowadzona szacunkowa analiza dla jednolitych części wód powierzchniowych, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, wykazała iż celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału.

6.2.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na powietrze atmosferyczne.

Ochrona powietrza polega na zapobieganiu, ograniczaniu lub na eliminowaniu wprowadzanych do powietrza gazów i pyłów i utrzymania wymaganych standardów emisyjnych z instalacji oraz utrzymania ich na poziomie nie przekraczającym obowiązujących standardów jakości środowiska. Negatywne oddziaływanie substancji znajdujących się w powietrzu na zdrowie ludzi i zwierzęta oraz na roślinność spowodowane są głównie przez emisję pochodzącą z procesów spalania paliw oraz środków transportu. Rolą niniejszego opracowania jest ocena projektowanych rozwiązań planistycznych oparta na obowiązujących normach i standardach, wynikających z przepisów i wytycznych poprzez analizę najbardziej prawdopodobnych skutków realizacji ustaleń z uwzględnieniem także innych czynników pozaplanistycznych, wpływających na stopień przyszłych skutków.

Analizowany teren nie dotyczy parku narodowego, leśnych kompleksów promocyjnych, obszaru ochrony uzdrowiskowej ani obszaru z pomnikami historii wpisanymi na „Listę dziedzictwa światowego”, a zatem nie obowiązują zastrzeżone wartości dopuszczalnych stężeń.

Na etapie realizacji ustaleń projektu planu należy spodziewać się pogorszenia jakości powietrza na analizowanym obszarze. Spodziewany jest niewielki wzrost emisji substancji gazowych i pyłowych, których źródłem są pojazdy, silniki pracujących maszyn i sypanie materiały budowlane, związany z pracami budowlanymi i pracami nad rozbudową układu komunikacyjnego. Będzie to jednak oddziaływanie chwilowe i krótkotrwałe, którego zasięg będzie się ograniczał do terenu budowy i które ustąpi po zakończeniu prac.

Nieznaczne pogorszenie stanu sanitarnego powietrza będzie związane z ogrzewaniem pomieszczeń w okresach niskich temperatur. Zmiany będą miały charakter lokalny i czasowy. W bilansie ogólnym emisja niska ma jednak bardzo małe znaczenie dla jakości powietrza atmosferycznego. Projekt planu ustala zaopatrzenie w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła, z wykorzystaniem paliw charakteryzujących się najniższymi wskaźnikami emisyjnymi, spalanych w urządzeniach o wysokim stopniu sprawności. Dopuszczono przy tym wykorzystanie w celach grzewczych i technologicznych alternatywnych źródeł energii. Oddziaływania te ocenia się jako okresowe, długoterminowe. W styczniu 2017 r. weszły w życie przepisy prawne w zakresie współczynnika zużycia energii pierwotnej (EP). Współczynnik ten oznacza zapotrzebowanie budynku na energię pierwotną stosowaną na potrzeby ogrzewania, wentylacji, chłodzenia i podgrzewania wody użytkowej). Nowe przepisy techniczne obniżyły wielkość tego współczynnika dla budynku jednorodzinnego ze 120 kWh/m² do 95 kWh/m². Biorąc powyższe pod uwagę ocenia się, że emisja niska z projektowanych terenów inwestycyjnych będzie znikoma, a wręcz pomijalna w bilansie emisji zanieczyszczeń do atmosfery.

Należyta dbałość o standardy jakości powietrza nastąpi m.in. przez stosowanie paliw ekologicznych o niskiej emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz odnawialnych źródeł energii. Ponadto w projekcie planu zaleca się budowę i rozbudowę sieci ciepłowniczych, zapewniających podłączenie nowych użytkowników, a także projektowanie linii zabudowy uwzględniając zapewnienie „przewietrzania” terenów, ze szczególnym uwzględnieniem terenów o gęstej zabudowie oraz zwiększenie powierzchni zielonych (nasadzenia drzew i krzewów). Projekt planu zagospodarowania ustala zaopatrzenie w ciepło – ze źródeł ciepła w systemie indywidualnym lub zbiorczym, z zastosowaniem paliw: gazowych, płynnych lub stałych charakteryzujących się normowymi wskaźnikami emisji lub z wykorzystaniem odnawialnych i alternatywnych źródeł energii. Zaproponowane w prognozowanym planie miejscowym rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w ciepło oraz zaprojektowane linie zabudowy uwzględniające zapewnienie „przewietrzania” terenów oraz ustalone wielkości powierzchni biologicznie czynnych są zbieżne z działaniami naprawczymi zawartymi w „Programie ochrony powietrza dla strefy wielkopolskiej, przyjętym uchwałą Nr XXI/391/20 Sejmiku Województwa Wielkopolskiego z dnia 13 lipca 2020 r. Program jest elementem polityki ekologicznej regionu, stąd zaproponowane w nim działania są zintegrowane z istniejącym projektem planu zagospodarowania przestrzennego i wpisuje się w realizację celów makroskalowych oraz celów regionalnych i lokalnych.

Kolejnym źródłem emisji w ww. obszarach mogą być urządzenia i instalacje, które powstaną na terenach, gdzie zrealizowane zostanie zainwestowanie usługowe. Mogą to być obiekty i urządzenia, w których wytwarzane będzie ciepło do celów technologicznych i gospodarczych, związanych z prowadzoną działalnością na danym terenie. Ilość wytwarzanej energii cieplnej i związanej z tym emisji zdeterminowana będzie rodzajem przedsięwzięć oraz

zastosowanych urządzeń oczyszczających gazy odlotowe. Rodzaj zanieczyszczeń wprowadzanych do powietrza uzależniony będzie od zastosowanych procesów technologicznych oraz środków i urządzeń ograniczających dla emisji, a ich ilość również od wielkości tej produkcji. Rodzaj i wielkość emitowanych zanieczyszczeń określona zostanie w pozwoleniach na wprowadzanie gazów i pyłów do powietrza oraz pozwoleń zintegrowanych. Oddziaływania te należy zakwalifikować do stałych, związanych z określonymi godzinami pracy obiektu. Potencjalnie zasięg ich oddziaływania może wykraczać poza tereny objęte prognozowanym planem. Należy mieć na względzie podejmowanie wszelkich działań minimalizujących ewentualne oddziaływania na tereny sąsiednie.

Przestrzeganie zapisów wymagających zachowania minimalnych udziałów powierzchni biologicznej w obrębie poszczególnych terenów, będzie sprzyjać (w sposób pośredni) utrzymaniu lokalnej jakości powietrza atmosferycznego. Obecność zieleni – a w szczególności roślinności wysokiej – wpływa na zmniejszenie udziału dwutlenku węgla w powietrzu atmosferycznym oraz ograniczenie zasięgu przenoszenia zanieczyszczeń pyłowych. Utrzymanie dobrej jakości powietrza, a nawet poprawę jego jakości można uzyskać przez ograniczenie szkodliwych dla środowiska technologii, zmniejszenie oddziaływania obszarów niskiej emisji na środowisko naturalne, stworzenie warunków rozwoju dla gazyfikacji gminy (budowy sieci gazowej wysokiego ciśnienia i stacji redukcyjnych), likwidację lub modernizację kotłowni tradycyjnych (zmiana nośnika energii z węgla np. na gaz), poprawę nawierzchni dróg, budowę obwodnic, a przede wszystkim poprzez zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych (energię wiatru, promieniowania słonecznego, energia geotermalna, biogaz).

Emisja zanieczyszczeń charakterystycznych dla ruchu kołowego obejmuje: tlenek węgla, dwutlenek azotu, węglowodory aromatyczne. Uzależniona będzie od natężenia i rodzaju ruchu oraz indywidualnych charakterystyk konstrukcji pojazdów. Oddziaływania te będą mało znaczące i okresowe. Na etapie użytkowania nowej sieci drogowej emisja zanieczyszczeń powinna zamykać się w liniach rozgraniczających dróg. Zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska eksploatacja inwestycji powodująca wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, emisję hałasu nie powinna powodować przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego inwestor posiada tytuł prawny. W projekcie planu zatem ustalono zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji polegającej na powiązaniu terenu planu z układem zewnętrznym – drogą krajową nr 11, przewidywaną do zmiany kategorii na drogę wojewódzką lub niższą (po wybudowaniu obwodnicy Okonka lub nowego odcinka drogi krajowej poza miastem lub poza terenem objętym ustaleniami planu):

- a) przez drogę gminną 2KD (ul. Niepodległości),
- b) przez drogę powiatową nr 1010P (poza zasięgiem planu – ul. 1 Maja albo nowe połączenie na przedłużeniu ul. Kolejowej),
- c) do czasu realizacji projektowanego nowego włączenia drogi powiatowej nr 1010P do drogi krajowej, o którym mowa w lit. b, przez drogę gminną – ul. Zdobywców Wału Pomorskiego (poza zasięgiem planu, tuż przy jego południowej granicy).

Dla terenów, na których są lub będą realizowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko dopuszczonych do realizacji zapisami projektu Planu, zakres i skala oddziaływania na powietrze, zostanie określona podczas postępowania prowadzącego do uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w momencie kiedy będą znane ich szczegółowe rozwiązania i parametry. Oddziaływanie określonego rodzaju zagospodarowania terenu często jest zależne od zastosowania rozwiązań technologicznych, które nie są znane na etapie opracowania planu.

Pozostałe ustalenia projektu planu zagospodarowania w większości dotyczą podtrzymania dotychczasowej funkcji terenów nim objętych (zabudowa przemysłowa) zatem można prognozować że emisja do powietrza pozostanie na zbliżonym poziomie.

W projekcie planu wskazano następujące zasady ochrony środowiska w zakresie ochrony powietrza przed zanieczyszczeniem poprzez wprowadzenie obowiązku zastosowania paliw: gazowych, płynnych i stałych charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji wraz z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności. Ponadto plan dopuszcza pobór ciepła z sieci ciepłowniczych, przez zachowanie, przebudowę lub rozbudowę istniejącej, albo budowę nowej sieci ciepłowniczej.

Potrzeby cieplne w zakresie ogrzewania i ciepłej wody mogą być pokryte zarówno przy wykorzystaniu sieci ciepłowniczych, jak też źródeł indywidualnych zasilanych z systemu gazowniczego lub elektroenergetycznego, bądź opalanych paliwem ciekłym lub paliwami stałymi, a także przez niekonwencjonalne źródła ciepła, wykorzystujące energię odnawialną. Efektem prawidłowej realizacji planów o budowie lub rozbudowie poszczególnych układów sieciowych będzie optymalizacja kosztów zaopatrzenia w ciepło, gaz i energię elektryczną. Optymalizacja taka jest już od dawna prowadzona w krajach o gospodarce rynkowej, w związku z tym rynek ciepła będzie rozpatrywany w odniesieniu do ogółu odbiorców i wyboru systemu zaopatrzenia w ciepło oraz w odniesieniu do poszczególnych odbiorców i wyboru optymalnego sposobu pokrycia ich potrzeb cieplnych.

6.3.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat akustyczny.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w *sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*.

Zgodnie z tym rozporządzeniem o dopuszczalnym poziomie hałasu decyduje przeznaczenie terenu. Obszar objęty projektem zagospodarowania przestrzennego obejmuje tereny już istniejącej zabudowy. Natomiast przedmiotem planu jest wprowadzenie ustaleń dotyczących zmiany zasad zabudowy i zagospodarowania omawianego terenu.

Dla terenów objętych ochroną akustyczną rozporządzenie o dopuszczalnym poziomie hałasu przewiduje i ustala minimalne kryteria akustyczne w środowisku zewnętrznym (LAeqD dla pory dziennej i LAeqN dla pory nocnej). Wielkość dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zależnie od lokalizacji, przeznaczenia i funkcji jaką spełnia dany teren, określone zostały w załączniku do ww. rozporządzenia i zamieszczone w tabelach 1-4. W niniejszej prognozie przytoczono wskaźniki hałasu ustalone dla celów kontroli w odniesieniu do jednej doby.

Natomiast warunki, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia przebywania ludzi, określa Polska Norma PN-87/B-02151/02 „Akustyka Budowlana. Ochrona przed hałasem pomieszczeń w budynkach”. Dopuszczalny poziom równoważny dźwięku A przenikającego do pomieszczeń mieszkalnych od wyposażenia technicznego związanego lub nie związanego funkcjonalnie z budynkiem, w którym się one znajdują, wynosi dla pory dziennej 35 dB a dla nocnej 25 dB. Miarą uciążliwości akustycznej i szkodliwości hałasu jest wielkość odstępstw od przyjętych wartości dopuszczalnych.

Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku .

Tabela nr 2

Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następujący m	$L_{Aeq N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska, Tereny szpitali poza miastem.	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży, Tereny domów opieki społecznej, Tereny szpitali w miastach.	61	56	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zam. zbiorowego, Tereny zabudowy zagrodowej, Tereny rekreacyjno – wypoczynkowe, Tereny mieszkaniowo-usługowe.	65	56	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców.	68	60	55	45

Źródło: Opracowanie własne na podstawie ww. Rozporządzenia

Duży problem na obszarze miasta Okonek stanowi hałas komunikacyjny, a w szczególności droga krajowa nr 11. Hałas komunikacyjny jest szczególnie uciążliwy ze względu na jego powszechność i zasięg oddziaływania oraz znaczną liczbę osób narażonych. Zależy on głównie od: natężenia ruchu pojazdów, prędkości strumienia pojazdów, płynności ruchu, udziału pojazdów ciężarowych w strumieniu pojazdów, położenia drogi oraz rodzaju nawierzchni, ukształtowania terenu, przez który przebiega trasa komunikacyjna, rodzaju i szerokości drogi, rodzaju sąsiadującej z trasą zabudowy, odległości pierwszej linii zabudowy od skraju jezdni. Obszar opracowania w szczególności wyznacza tereny oznaczone symbolami MN, MW, MW/U, UO, US i ZP, które zgodnie z § 4 ust. 6 projektu planu - wymienione tereny zalicza się do odpowiednich kategorii terenów wymienionych w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, dla których obowiązują dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku określone w tabelach załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112), które podlegają ochronie przed hałasem. Droga krajowa 11 jest obiektem o znaczącym ruchu samochodowym na terenie zabudowanym. Zatem dochodzić może do wzrostu emisji substancji do powietrza i emisji hałasu na obszarach, przez które przebiega. Zatem nowo projektowane obiekty wymagające

ochrony akustycznej uzależnione są od odpowiedniej lokalizacji względem drogi krajowej nr 11. Zatem w związku z istniejącą w projekcie planu drogą krajową, projektując tereny podlegające ochronie przed hałasem należy odnieść się do drogi krajowej nr 11 i ocenić (np. na podstawie pomiarów akustycznych) przewidywane oddziaływanie na stan klimatu akustycznego, stan powietrza i na ludzi oraz czy na terenach podlegających ochronie przed hałasem wyznaczonych w projekcie planu zagospodarowania przestrzennego będą dopuszczalne poziomy hałasu.

Projektując ww. zabudowę należy mieć na uwadze, że istniejące drogi wiążą się z generowaniem znaczącego ruchu, a tym samym emisją hałasu i substancji do powietrza. Zatem w przypadku stwierdzenia możliwości przekroczenia akustycznych standardów jakości środowiska należy w dokumentacji projektowej przedstawić skuteczne działania mające na celu ograniczenie emisji hałasu drogowego, co najmniej do poziomów dopuszczalnych.

Hałas, powstały w wyniku działalności przemysłowej ma charakter okresowy i punktowy a jego skala jest uzależniona od prowadzonej działalności.

Jeżeli w wyniku realizacji planu oddziaływanie warunków akustycznych spowoduje przekroczenia norm dla terenów objętych ochroną przed hałasem to poprawę klimatu akustycznego w środowisku w otoczeniu zakładów uciążliwych, można uzyskać poprzez likwidację głównych źródeł hałasu lub zmianę ich lokalizacji, wymianę urządzeń na nowe o znacznie niższym poziomie hałasu, wyciszenie źródeł hałasu poprzez zmiany konstrukcyjne, prace serwisowe lub zastosowanie tłumików i obudów dźwiękochłonnych a także zastosowanie regulacji automatycznych.

6.4.0. Przewidywane oddziaływanie na szatę roślinną i zwierzęcą.

Stan szaty roślinnej i zwierzęcej jest wyrazem funkcjonowania na danym terenie środowiska przyrodniczego i miernikiem istniejących zaburzeń. Powinien więc stanowić jedną z podstaw do określania przyrodniczych możliwości zagospodarowania terenów. W Polsce głównymi formami ochrony roślin i zwierząt są obszary chronionego krajobrazu, obszary Natura 2000, ochrona siedlisk i gatunków poza obszarami chronionymi oraz inne przestrzenne formy ochrony przyrody i regulacje środowiskowe. Badając jak ustalenia planowanego zagospodarowania terenu określone przez zapisy projektu planu, wpływać będą na stan szaty roślinnej i zwierzęcej uwzględniono:

Wzajemne oddziaływanie ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania z chronionymi gatunkami oraz siedliskami gatunków;

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują siedliska przyrodnicze, gatunki roślin i zwierząt oraz ich siedliska podlegające ochronie. Obszar ten zlokalizowany jest poza granicami przestrzennych form ochrony przyrody. Wskazane zagospodarowanie terenu nie wpłynie w sposób negatywny na niszę ekologiczną cennych gatunków i nie doprowadzi do utraty czy fragmentaryzacji ich siedlisk. Teren przeznaczony pod zabudowę nie stanowi ostoi ani cennych stanowisk, zagrożonych wyginięciem gatunków, które są chronione prawnie, bądź cennych ekosystemów różnorodności biologicznej;

Wzajemne oddziaływanie ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania z obszarami i obiektami chronionymi, których celem jest ochrona gatunków, siedlisk gatunków i ekosystemów:

Obszar objęty projektowanym dokumentem zlokalizowany jest poza obszarowymi i punktowymi formami ochrony przyrody a przeznaczenie danego terenu do zainwestowania nie spowoduje przerwania zlokalizowanego w sąsiedztwie ważnego systemu korytarza ekologicznego;

Wpływ ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania na ekosystemy:

Analizując istniejące elementy środowiska na obszarze objętym planem należy stwierdzić że znaczącą część terenu stanowi istniejąca zabudowa przemysłowa poszerzona o tereny kolejowe i drogowe. Na tym terenie nie nastąpi likwidacja szaty roślinnej co nie spowoduje naruszenia równowagi środowiska abiotycznego,

Wpływ ustaleń wynikających z planowanego zagospodarowania na usługi ekosystemowi:

Zagospodarowanie terenu opierać się będzie na kontynuowaniu obecnej funkcji poprzez wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu oraz punktowymi zmianami przeznaczonymi do wytwarzania energii elektrycznej z wykorzystaniem alternatywnych źródeł energii i urządzeń do ich spalania o wysokim stopniu sprawności.

Jednakże z uwagi na istniejące na obszarze opracowania zadrzewienia a w szczególności drzewa tworzące aleje i szpalery wzdłuż ulic Chłopickiego i Lipowej należy uwzględnić drzewa wymagające szczególnej uwagi podczas wszystkich etapów procesu inwestycyjnego. Najgroźniejszymi dla życia drzew są wszystkie te czynniki, które negatywnie wpływają na rozwój ich korzeni. Nie wolno dopuścić aby wokół drzew sąsiadujących z planowaną inwestycją doszło do zmiany poziomu gruntu ani zagęszczenia gleby, wskutek składowania materiałów budowlanych pod drzewami. Należy również pamiętać, aby zabezpieczyć drzewa przed zmianą właściwości chemicznych gleby przez zanieczyszczenie wodą na budowie, np. z wapnem i cementem. Podczas prac inwestycyjnych sąsiadujących z drzewami należy pamiętać o zastosowaniu rozwiązań zapewniających ochronę drzew i gleby, tj. Zastosowanie ogrodzenia tymczasowego *strefy ochrony drzew* (SOD) – wyznaczonej przez inspektora nadzoru dendrologicznego, zastosowanie murków opoprowych na granicy SOD w celu zachowania oryginalnego poziomu gruntu, zabezpieczenie konarów i pni (nie należy wycinać całych konarów, ogławiać ani podkrzesywać koron drzew). W przypadku konieczności pozostawienia otwartej ściany wykopu w SOD, na czas robót budowlanych, konieczne jest zamontowanie ekranu korzeniowego w celu ochrony przed przesuszeniem i przemarznięciem korzeni żywicielskich. Należy pamiętać, że ochrona systemu korzeniowego jest konieczna dla przyszłego stanu zdrowia, wzrostu i bezpieczeństwa drzew. (Suchocka M. *Organizacja prac budowlanych na terenach zadrzewionych*, Warszawa 2016). Inwestor zobowiązany jest do przestrzegania art. 75 ustawy *Prawo ochrony środowiska*, tj. Uwzględnienia ochrony środowiska w trakcie prac budowlanych. Zapisy ustawy *Prawo ochrony środowiska* zobowiązują inwestora do oszczędnego korzystania z terenu w trakcie przygotowania i realizacji inwestycji oraz ochrony gleby, zieleni, naturalnego ukształtowania terenu i stosunków wodnych. Zgodnie z art. 75 ust 2 ww. Ustawy wykorzystywanie i przekształcanie elementów przyrodniczych przy prowadzeniu prac budowlanych dopuszcza się wyłącznie w takim zakresie, w jakim jest to konieczne w związku z realizacją inwestycji.

6.5.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na klimat.

Charakterystykę warunków klimatycznych omawianego obszaru przedstawiono w rozdziale VI pkt 1.8.0. niniejszego opracowania oraz w opracowaniu ekofizjograficznym i oparto o główne elementy klimatu, tj. temperaturę, opady atmosferyczne, stosunki anemologiczne, itp.

W skali lokalnej na warunki klimatyczne decydujący wpływ ma: rzeźba terenu, wielkość deniwelacji, pokrycie i użytkowanie terenu, obecność zbiorników wodnych i podmokłości.

Klimat jest elementem środowiska, który sam w sobie nie stanowi zagrożenia, za wyjątkiem zjawisk, które nie występują na omawianym obszarze. Brak jest jednak norm prawnych, które określałyby wartości progowe uznawane za szkodliwe lub nieszkodliwe, korzystne lub niekorzystne.

Do czynników wpływających na warunki klimatyczne omawianego terenu należałoby zaliczyć energię ciepłowniczą oraz zanieczyszczenia emitowane ze środków transportu. Jednakże niewielka zabudowa oraz występujące wiatry ograniczają analizowanie omawianego terenu pod kątem efektu termalnego.

Wzrost temperatury, ekstremalne zjawiska pogodowe, częstsze susze i powodzie, występowanie nowych chorób i ich mutacji – właściwie nie ma już takiego obszaru politycznego, społecznego i gospodarczego, który byłby odporny na zmiany klimatu. Stąd potrzeba poszukiwania nowych rozwiązań – nie tylko przeciwdziałających negatywnym zmianom klimatu, ale też przygotowujących państwa i firmy na nową rzeczywistość. Taką rolę mają pełnić działania adaptacyjne.

Dyskusje na temat zmian klimatu na forum międzynarodowym skupiają się na dwóch rodzajach działań. Aby przeciwdziałać negatywnym skutkom globalnego ocieplenia, prowadzi się działania zmierzające do zahamowania zmian klimatu, takie jak ograniczanie emisji gazów cieplarnianych do atmosfery poprzez redukcję spalania paliw kopalnych, podnoszenie efektywności energetycznej czy oszczędzanie energii. Noszą one nazwę mitygacji i skupiają się przede wszystkim na niwelowaniu przyczyn powstawania globalnego ocieplenia.

Jednak ostatnie badania i pomiary np. globalnego wzrostu temperatury wykazały, że same działania mitygacyjne nie wystarczą, dlatego uzupełnia się je działaniami adaptacyjnymi. Ich celem jest przystosowanie się do nowych warunków klimatycznych w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko negatywnego ich wpływu na sposób funkcjonowania społeczeństwa i gospodarki. Działania adaptacyjne mogą polegać np. na wprowadzeniu zmian w technologiach produkcji w celu dostosowania różnych sektorów gospodarki do zmieniających się warunków. Zwraca na to uwagę Ministerstwo Środowiska w „Strategicznym planie adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020).

Cel strategii polega na *„zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy”*.

Działania adaptacyjne, podejmowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i prywatne, będą dokonywane poprzez realizację polityk, inwestycje w infrastrukturę oraz technologie. Niezwykle istotna jest również wiedza i informacja o konsekwencjach zmian klimatycznych, a także zmiany zachowań społecznych.

SPA 2020 jest elementem szerszego projektu badawczego o nazwie KLIMADA, obejmującego okres do 2070 roku. Strategia wpisuje się w działania unijnej strategii adaptacji do zmian klimatu, której celem jest poprawa „odporności” państw członkowskich na aktualne i oczekiwane zmiany klimatu, ze szczególnym uwzględnieniem lepszego przygotowania do ekstremalnych zjawisk klimatycznych i pogodowych oraz redukcji kosztów społeczno-ekonomicznych z tym związanych.

SPA 2020 jest spójny z przyjętą przez rząd we wrześniu 2012 r. Strategią Rozwoju Kraju 2020. Ma również charakter komplementarny w stosunku do tzw. strategii zintegrowanych. W dokumencie wskazano cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć do roku 2020 w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach: gospodarce wodnej, rolnictwie,

leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach prawnie chronionych, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

W dokumencie uwzględniono i przeanalizowano obecne i oczekiwane zmiany klimatu, w tym scenariusze zmian klimatu dla Polski do roku 2030. Wykazały one, że największe zagrożenie dla gospodarki i społeczeństwa będą stanowiły ekstremalne zjawiska pogodowe, takie jak deszcze nawalne, powodzie, podtopienia, osunięcia ziemi, fale upałów, susze, huragany, osuwiska itp. Zjawiska te będą występowały prawdopodobnie z coraz większą częstotliwością i natężeniem, obejmując coraz większe obszary kraju.

Przeanalizowano również zmiany klimatu w Polsce w latach 1971-2011 (wysokie temperatury, susze, deszcze nawalne, powodzie, huragany, gradobicia i przymrozki) oraz oszacowano straty i koszty usuwania szkód spowodowanych tymi zjawiskami w latach 2001-2011 – ich łączna wartość wyniosła ponad 56 mld zł.

Koszty te będą się zwiększać w przypadku niepodjęcia żadnych działań – według prognoz do 2020 r. wyniosą 86 mld zł, a w latach 2021–2030 ponad 120 mld złotych. Dlatego władze krajowe przechodzą od słów do czynów i proponują szereg działań (m.in. dofinansowania, programy pilotażowe, platformy współpracy) dla różnych grup interesariuszy, którzy są zagrożeni negatywnymi konsekwencjami zmian klimatu.

6.6.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi.

Ubytek gleb w wyniku zabudowy jest naturalnym procesem związanym ze zwiększaniem zainwestowania terenu miasta. Jednakże obowiązuje przestrzeganie zasad zawartych zarówno w ustawie Prawo ochrony środowiska jak i w ustawie o ochronie gruntów rolnych i leśnych, jak i zasad nie naruszania prawidłowej gospodarki gruntami jako elementu środowiska oraz rolniczej przestrzeni produkcyjnej.

W skutek zainwestowania obszaru zabudowana zostanie wymagana powierzchnia terenu i nastąpi w tej części likwidacja części pokrywy glebowej a w związku z tym zastąpienie jej obiektami budowlanymi.

Ochrona powierzchni ziemi polega między innymi na zapewnieniu jak najlepszej jej jakości, w szczególności poprzez zachowanie możliwości jej produkcyjnego wykorzystania.

Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że funkcję pełnią przez powierzchnię ziemi ocenia się na podstawie jej faktycznego zagospodarowania i wykorzystania gruntu.

Dlatego omawiany teren projektowany do wykorzystania i zagospodarowania jako teren przemysłowy służący zaspokojeniu potrzeb na terenie istniejącej zabudowy o takiej funkcji.

6.7.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na krajobraz.

Realizacja projektowanych zmian charakteryzujących opisaną przyrodę wprowadzoną przez człowieka, w wyniku działalności gospodarczej, spowoduje przeobrażenie tego środowiska poprzez ingerencję w aktualny krajobraz głównie poprzez wprowadzenie nowych obiektów. Jednakże ustalenia kompozycji, form zabudowy i sposobu zagospodarowania terenu, takie jak intensywność zabudowy dostosowane zostały do uwarunkowań i charakteru funkcjonującego zagospodarowania.

Miejsca pod zabudowę budynkami będzie następowało w miejscach do tego przeznaczonych. Prognozuje się, że dzięki wprowadzeniu ustaleń Planu powstaną skupiska budynków, co obniży zjawisko zabudowy rozproszonej.

Odnosząc się do „Europejskiej Konwencji Krajobrazowej”, sporządzonej we Florencji dnia 20 października 2000 r., która jest aktem międzynarodowym ratyfikowanym przez Polskę 27 września 2004 r., należy przytoczyć, iż jej celami jest promowanie ochrony, gospodarki i planowania krajobrazu oraz organizowanie współpracy europejskiej w tym zakresie. Oznacza to działanie, z perspektywy trwałego i zrównoważonego rozwoju, w celu zapewnienia regularnego podtrzymania krajobrazu tak, aby kierować i harmonizować jego zmiany wynikające z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych. Konwencja traktuje krajobraz jako ważny element życia ludzi zamieszkujących w miastach i na wsiach, na obszarach zdegradowanych, pospolitych, jak również odznaczających się wyjątkowym pięknem, dlatego swoim zasięgiem obejmuje terytorium całej Polski.

Realizacja ustaleń zawartych w Planie będzie w pewien sposób ingerować w dotychczasowy krajobraz. Jednak obecność technicznej budowl w krajobrazie łagodzić będzie obecność pobliskich kompleksów leśnych które stanowić będą wyraźne przesłony widokowe.

Wskazać należy, że ustalenia Planu pozwolą na zastosowanie w przyszłości działań milimazujących wynikających, np. z ocen oddziaływania przedsięwzięć na środowisko. Głównym czynnikiem kształtującym architekturę krajobrazu stał się żywiołowy rozwój zabudowy niezintegrowany z otoczeniem. Bardziej planowany rozwój budownictwa poprzez wprowadzenie zapisów planu zagospodarowania przestrzennego zapewni większy ład przestrzenny.

6.8.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zabytki i dobra materialne.

Na terenie projektu planu zagospodarowania przestrzennego występują zabytki wymienione w §5 ust. 1, w obszarze których należy ustanowić nakaz dostosowania gabarytów zabudowy do gabarytów zabudowy historycznej, nakaz ochrony i pielęgnacji zieleni, w szczególności drzew tworzących aleje i szpalery wzdłuż ulic Chłopickiego i Lipowej, poprzez zachowanie zdrowych okazów drzew, sanacji drzew chorych oraz uzupełniania ubytków i odtworzenia pełnego szpaleru drzew. Ponadto wprowadzono nakaz prowadzenia badań archeologicznych przed prowadzeniem lub podczas prowadzenia inwestycji związanych z realizacją zabudowy i zagospodarowania terenu, a wymagających przeprowadzenia prac ziemnych oraz uzyskania pozwolenia Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków na prowadzenie robót wymaganego przepisami Prawa budowlanego oraz ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Ponadto, żeby uniknąć znaczącego oddziaływania na zabytki i dobra materialne w projekcie Planu przewidziano, dla obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 2-10, objęcie ich częściową ochroną konserwatorską, która obejmuje bryłę i wygląd zewnętrzny budynków i zachowanie historycznych brył i gabarytów obiektów zabytkowych, wysokości obiektu i geometrii dachu obiektów zabytkowych oraz wyglądu i wystroju elewacji obiektów zabytkowych, w tym zachowanie wymiarów i wykrojów otworów okiennych i drzwiowych.

Realizacja inwestycji w obrębie obiektów ujętych w gminnej ewidencji zabytków, o których mowa w §5 ust. 1 pkt 2-10, wymaga, w zakresie określonym przepisami Prawa budowlanego oraz o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, uzyskania uzgodnienia Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków. Natomiast roboty ziemne w granicach stref ochronnych stanowisk archeologicznych wymienionych w §5 ust. 1 pkt 11, wymagają prowadzenia badań archeologicznych przed ich rozpoczęciem lub w trakcie ich prowadzenia, przy czym na prowadzenie tych badań konieczne jest uzyskanie pozwolenia Konserwatora Zabytków zgodnie z przepisami o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W obrębie obiektów zabytkowych dopuszcza się niestosowanie ustaleń dotyczących kształtowania zabudowy

określonych w niniejszej uchwale, o ile poparte to zostanie wynikami badań konserwatorskich, jako działanie zmierzające do ochrony zabytku lub opieki nad zabytkiem.

Przyjąć zatem należy, że ww. ustalenia zawarte w projekcie Planu są wystarczające i nie spowodują zagrożenia ani oddziaływania mającego wpływ na ten komponent środowiska.

6.9.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zasoby naturalne.

Na terenie analizowanego obszaru oraz w jego najbliższym otoczeniu nie występują udokumentowane złoża surowców naturalnych, które zgodnie z art. 125 ustawy Prawo ochrony środowiska podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu oraz kompleksowym wykorzystaniu.

6.10.0. Przewidywane znaczące oddziaływanie na zdrowie elementy środowiska i ludzi.

Przeprowadzona analiza i ocena każdego elementu środowiska w niniejszym opracowaniu, pozwala stwierdzić, że omawiana zmiana zagospodarowania terenu nie spowoduje znaczącego zagrożenia dla środowiska ani wpływu na zdrowie ludzi. Wkomponowanie w ten krajobraz nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu, spowoduje zmianę sposobu korzystania z zasobów tego środowiska oraz stworzy nowe miejsca pracy.

Z przeprowadzonej analizy wpływu ustaleń Planu stanowiącego w szczególności kontynuację faktycznego zagospodarowania terenu wynika, iż wprowadzenie ustaleń dotyczących nowych zasad zabudowy i zagospodarowania terenu nie wpłynie znacząco na zdrowie i warunki życia ludzi ani na środowisko a może nawet spowodować pozytywne oddziaływanie na jego komponenty.

VII. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTOWANEGO PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.

Zapobieganie i ograniczanie skutków realizacji projektowanego Planu polega na ograniczeniu lub wyeliminowaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących wystąpić w efekcie realizacji kierunku zagospodarowania wskazanego w analizowanym projekcie Planu. Natomiast na podstawie szczegółowej analizy oddziaływania na środowisko planu zagospodarowania przestrzennego stwierdzono, że kompensacja przyrodnicza jako „*zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych*” nie jest wymagana.

Działania minimalizujące skutki realizacji projektowanego Planu na środowisko można ograniczyć do racjonalnego poziomu poprzez prawidłowe projekty i roboty budowlane, uwzględniające potrzeby ochrony środowiska zarówno na etapie budowy jak i w fazie eksploatacji.

Do ogólnych działań ograniczających oddziaływanie należą:

- ❖ w czasie realizacji inwestycji prawidłowe zabezpieczenie techniczne sprzętu i placu budowy, w tym zwłaszcza w miejscach styku z ekosystemami szczególnie wrażliwymi na zmiany warunków siedliskowych,
- ❖ stosowanie odpowiednich technologii, materiałów i rozwiązań konstrukcyjnych,
- ❖ dostosowanie terminów prac do terminów rozrodu i migracji zwierząt,
- ❖ maskowanie elementów dysharmonijnych dla krajobrazu.

Proponuje się wprowadzić także rozwiązania polegające na:

- ❖ ochronie istniejących cieków wodnych polegającej na likwidowaniu wszelkich niekontrolowanych dopływów zwłaszcza wylotów ścieków;
- ❖ ochrona i utrzymanie w maksymalnym stopniu istniejących zadrzewień, zakrzewień, grup zieleni i pojedynczych drzew oraz odtworzenia zieleni w miejscach koniecznego jej usunięcia, przy uwzględnieniu podstawowej funkcji terenów. W przypadku niezbędnej wycinki drzew - wprowadzanie nasadzeń, które zrekompensują ubytki w drzewostanie.

Obszar objęty opracowaniem nie narusza: form ochrony przyrody, tj. terenu parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, pomników przyrody, stanowisk dokumentacyjnych, użytków ekologicznych, zespołów przyrodniczo-krajobrazowych, ochrony gatunkowej roślin, zwierząt i grzybów) a więc nie są wymagane jakiegokolwiek odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do tych terenów. Taka kompensacja musiałaby być obligatoryjnie ustalona (art. 15 ust. 3 i 4 ustawy o ochronie przyrody).

Poza powyżej wymienionymi ograniczeniami na obszarze objętym opracowaniem nie występują:

- ❖ obszarów przestrzeni publicznej ustalonych w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego;
- ❖ terenów górniczych, a także narażonych na niebezpieczeństwo powodzi oraz zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych;
- ❖ złóż kopalin;
- ❖ form ochrony przyrody;
- ❖ obszaru ograniczonego użytkowania oraz stref przemysłowych;
- ❖ obszarów cichych w aglomeracji oraz poza aglomeracją;
- ❖ stref ochronnych ujęć wody;
- ❖ szczególnych warunków korzystania z wód regionu wodnego i zlewni;
- ❖ obszarów wymagających scaleń i podziałów nieruchomości;
- ❖ obszarów rehabilitacji istniejącej zabudowy i infrastruktury technicznej;
- ❖ obszarów wymagających przekształceń lub rekultywacji;
- ❖ pomników zagłady oraz ich strefy ochronnych.

VI. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 3 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg projektowanego Planu oraz brak znaczących negatywnych oddziaływań

na środowisko oraz na cele i przedmiot ochrony obszaru chronionego krajobrazu i Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, nie przedstawiono rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie.

Jednocześnie wskazuje się, że podstawowym sposobem minimalizacji negatywnych skutków środowiskowych jest wybór najmniej konfliktowej lokalizacji inwestycji. Zatem w odniesieniu do każdego projektu, z którym wiąże się ryzyko wystąpienia konfliktów, konieczne jest przeprowadzenie oceny i analizy na jak najwcześniejszym etapie planowania przedsięwzięcia.

Realizacja projektowanych zmian nie spowoduje zagrożenia w środowisku naturalnym ani zagrożenia zdrowia ludzi wymagającego alternatywnych rozwiązań. Ustalenia planu nie prowadzą do powstania istotnych konfliktów mogących spowodować zachwianie równowagi przyrodniczej i ograniczenia dostępu do zasobów środowiska.

Zaproponowane zasady funkcjonowania infrastruktury technicznej prawidłowo zaprojektowane, eksploatowane i kontrolowane dają gwarancję dotrzymania norm zawartych w aktualnie obowiązujących przepisach szczegółowych co nie wpłynie w sposób znaczący na środowisko.

Warunki geologiczne i hydrogeologiczne przedstawione w niniejszej Prognozie i opracowaniu ekofizjograficznym z nakładem warstw nieprzepuszczalnych oraz zaprojektowany sposób zagospodarowania terenu, wyklucza niebezpieczeństwo skażenia obszarów wodonośnych co pozwala na dopuszczenie powierzchniowego odprowadzania wód opadowych i roztopowych i wprowadzenie retencjonowania wody w celu utrzymania właściwych stosunków wodnych na omawianym obszarze.

Rodzaj i ilość wprowadzanych substancji do powietrza z obszaru objętego planem nie przekracza i nie przekroczy średniorocznego tła zanieczyszczeń powietrza oraz dopuszczalnych wartości stężeń substancji zanieczyszczających określonych w aktualnie obowiązującym stanie prawnym.

Wnikliwych analiz środowiskowych uwzględniających rozwiązania alternatywne wymagają obowiązkowo projekty realizacyjnych przedsięwzięć z zakresu systemów infrastruktury transportowej i technicznej, czy gospodarki wodnej, przecinających lub sąsiadujących z obszarami Natura 2000. Obszar projektowany nie znajduje się w obrębie tego terenu.

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego wprowadza między innymi alternatywne rozwiązania na poziomie celów, zadań i kierunków, którymi jest zakaz lokalizacji inwestycji związanych z realizacją przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko za wyjątkiem inwestycji wyżej wymienionych.

W zagospodarowaniu terenu uwzględnia się fakt przebiegu linii uzbrojenia technicznego, w tym sieci gazowej rozdzielczych niskiego lub średniego ciśnienia, w której ustala się ograniczenia zabudowy pod i nad liniami, a także wzdłuż linii – stanowiącymi lub stanowiących elementy sieci: energetycznych, gazowych, kanalizacyjnych, wodociągowych, teletechnicznych. Ograniczenia te polegają na sytuowaniu zabudowy w takiej odległości od ww. linii infrastruktury technicznej, która zapewni właściwą eksploatację ww. linii, a także zachowanie minimalnych odległości zabudowy od tych linii, wynikających z przepisów odrębnych, albo konieczności usunięcia kolizji z ww. liniami w ramach realizacji inwestycji, w tym przebudowę lub przełożenie tych linii.

Rozwiązaniem przy realizacji projektowanych zmian jest także dostawa wody z sieci wodociągowej i zaopatrzenie w wodę z lokalnej lub gminnej sieci wodociągowej.

Projekt planu dopuszcza, odprowadzenie ścieków bytowych i komunalnych do lokalnej lub gminnej sieci kanalizacyjnej i dalej do oczyszczalni ścieków oraz gospodarowanie wodami opadowymi i roztopowymi poprzez powierzchniowe odprowadzenie wód opadowych i

roztopowych, bez kanalizowania, przy czym gospodarowanie ww. wodami zapewnić w granicach każdej działki.